

1891 - 1993
102
YEARS OF
PUBLISHING

DENNÍ HLASATEL

Czechoslovak Daily Herald

Founded - Založen 1891

1891 - 1993
102
YEARS OF
PUBLISHING

USPS 002670 • VOL. CII

STŘEDA 9. BŘEZNA 1994 - ČÍSLO 81 - WEDNESDAY MARCH 9, 1994

65c

SAMI SOBĚ

Jana Trávníčková

Je smutné, že v době kdy důchodci, neúplné rodiny a lidé, kteří nemohou sehnat práci, si vláda a parlament dokázaly zvýšit platy o 24 procent. Tato mnohatisícová částka jednoho poslance nebo ministra několikanásobně přesahuje bídné částky, které mají na obživu k dispozici výše uvedené skupiny obyvatelstva. Mnohým tyto částky nestačí ani na slušnou obživu a výživu dětí. Stále se zvyšuje nezaměstnanost, ceny základních potravin, nájemné a další položky.

Je proto výrazný rozdíl v životní úrovni rodiny s příjmem 5.000,- Kč a premiéra Klause s 38.000,- nebo ministrů za 35.000,- Kč. Rovněž naši zástupci v parlamentu, který se sám ustavil z bývalé ČNR, se neošidili. Mají jen přes 20.000,- Kč a to ještě chudáci musejí podnikat, takže na řádné zastupování občanů jim nezůstává čas. Podle toho také vypadají schvalované zákony, které je třeba hned po jejich schválení novelizovat.

Nejsou peníze na školství, dopravu a zdravotnictví, zhoršuje se výrazně kriminalita. Média nám vnucují podivné výsledky IVM, že všichni občané tuto ekonomickou genocidu bezvýhradně podporují. Znovu se tak dostáváme do doby kdy veškeré obyvatelstvo ústy médií podporovalo

Pokračování na str. 5

Antikomunističtí Vietnamci se staví na odpor

Ve vietnamské masti Billa Clintona je moucha. Vietnamští uprchlíci, rozptýlení po celé zeměkouli, ustavují nacionalistickou vládu v exilu se základnou ve Spojených státech.

Mike Blair
Spotlight, 28. února 1994

Vyvinul se nový záhyb v plánech Clintonovy administrace, pokračovat v navázání přátelských styků s komunistickou vládou Vietnamu.

11. února byla podána žádost ke Clintonově administraci, prohlásující úmysl uprchlíků, žijících v cizině od pádu Jižního Vietnamu v r. 1975, zřídit vládu Vietnamské republiky v exilu se základnou ve Spojených státech.

Představuje to nové minové pole v cestě presidenta Clintona znormalizovat vztahy s komunistickou vládou v Hanoji. Po nedávném

Pokračování na str. 4

Obchodní válka mezi Spojenými státy a Japonskem?

Zdzislaw Rurarz
Washington Inquirer, 25. února 1994

Zhroutení obchodních debat mezi Spojenými státy a Japonskem 10. února je špatná zpráva, kterou nemohl napravit ani prezident Clinton, ani premiér Hosokawa na návštěvě ve Spojených státech.

Totéž je pravda o následujícím zákroku "na oplátku" za vyloučení Motoroly z japonského trhu na celulární telefon.

Všechno ukazuje na možnost obchodní války mezi Spojenými státy a Japonskem, která by mohla začít někdy v blízké budoucnosti.

Ríkají, že hlavním důvodem k takové válce je 60tibilionový přebytek Japonska v obchodě se Spojenými státy, který byl o jednu pětinu větší v r. 1993 než v roce předešlém. K tomu je třeba přidat tzv. "framework agreement" - úmluvu z října 1993, podle které mělo Japonsko zmírnit problém deficitu. Japonsko tehdy slíbilo - o čemž teď pochybuje - že zvýší

Pokrač. na str. 4

Obyvatelé jiné než srbské národnosti pláčí při nedělní demonstraci v Sarajevě. Přesto, že je příměří, nemohou se vrátit domů do předměstí, které obsadili Srbové.

Švestkové knedlíky a demokracie

Přijel do Prahy jeden z krajanů z exilu. Rodiče s ním utekli před komunistickou demagogií po osmačtyřicátém roce. Tenkrát mu byly pouhé tři roky. Nyní se vrátil, již jako dospělý, do své rodné země až z daleké Austrálie. Prvním jeho přáním bylo "Rád bych konečně jednou ochutnal pravé české švestkové knedlíky z tvarohového těsta, s mákem. Podle vyprávění mých rodičů je to ta největší pochoutka na světě!" Začínal podzim a tak nebylo těžké přání vyplnit. K našemu úžasmu jich dokázal na posezení spořádat čtyřicet! Pomalu se pak nemohl zvednout od stolu. Jen seděl a funěl. Spokojeně!

Onen náš krajan ve světě poznal demokracii, založil si rodinu, překo-

nal počáteční potíže exilu a nakonec se měl docela dobře. Něco mu však stále chybělo. Co si nepopsatelného jej táhlo domů, do rodné země. A také ty pravé švestkové knedlíky byly jeho snem. Když pak po kulinaristickém koncertě, který předvedl nad talířem, seděl v křesle u kávy, spokojeně konstatoval: "Teď už mi nic nechybí. Jsem doma a těch švestkáčů jsem se také dočkal."

I mnohým našim občanům, takovým, kteří svoji rodnou zemi nikdy neopustili, lecos chybí. Našemu krajanu chyběla rodná země a ony vytoužené knedlíky. Sice až do svého návratu nic z toho v praxi neznal, ale věděl o tom mnohé, z vyprávění svých rodičů. Naši občané jsou na tom hůř. Chybí jim pravé pojetí demokracie a žel o ní neví téměř nic. Většinou neměli nikoho kdo by jim o její podstatě mohl něco sdělit. Někoho, kdo by v

Pokračování na str. 2

Švestkové...

nich vzbudil touhu ji ve skutečnosti poznat. A tak vidí demokracii takovou, jakou jim ji kreslí smysluplní "učitelé národa". Vycházejí jen z toho, co je jim předkládáno, jako nevyvrátitelná pravda a vůbec netuší, že je jim předhazován jen falešný barvotisk, který má k obrazu skutečné demokracie strašně daleko. Náš krajan z exilu měl poctivé rodiče tak věděl. Věděl, že ony kýžené švestkové knedlíky se dělají z tvarohového těsta, švestek, vaří a pak sypou mákem a cukrem. Kdyby mu to místo poctivých rodičů vysvětloval někdo z těch, kteří dnes u nás doma smysluplně poučují občany o demokracii, mohlo se klidně stát, že by za švestkové knedlíky pokládal třeba masové karbanátky pomazané švestkovými povidly! A věřil by, že je to v pořádku. Jako naši občané žijí ve víře, že to, co dnes zde vytvářejí naši sametoví demokraté, je demokracie! I když je to hrubý omyl. Proto si myslím, že oproti našim občanům na tom byl náš krajan líp. Jemu doma nelhal. Jeho vyplněný sen se v realu v ničem nelišil od vysněných představ. Naším nevědomým občanům lžou sametoví samospasitelé dnes a denně. Přesvědčují je, že to, co tvoří, je demokracie v její pravé podobě. Nebudou se proto moci naši občané ničemu divit až přijdou na to, že místo demokracie se dočkali jen sametového neokomunismu.

Chrudim, leden 1994 Dr. B. Komár

■ NEW YORK

Pod dozorem mnoha policistů se shromáždilo tisíce lidí na pohřbu židovského mladíka, který zemřel v sobotu, čtyři dny po střelné ráně do hlavy, kterou utrpěl při jízdě se 14ti jinými rabínskými studenty.

Guvernér Mario Cuomo a starosta Rudolph Giuliani se zúčastnili pohřbu.

Řidič taxi, narozený v Libanonu, jménem Rashdad Baz, 28, byl obviněn ze zastřelení 16letého Aarona Halberstama. Výstřel zranil další tři studenty ve vozidle.

Útok následoval čtyři dny po tom co židovský usedlík z Brooklynu zastřelil nejméně 30 muslimů v mešitě v Izraelu okupovaném West Bank. Ačkoliv autority v zastřelení studenta nevidí žádné spojení s terorismem, rodiče Halberstama naléhají na U.S. Justice Department, aby Baze obvinil z terorismu podle federálního zákona, který žádá odsouzení k smrti. New York totiž trest smrti nemá.

Při pohřbu se objevilo několik plakátů s nápisem: "Jewish Blood Is Not Cheap" - Židovská krev není laciná.

■ NEW YORK

Údajný organizátor spiknutí k bombardování budovy UN řekl, že mu bylo nařizeno, aby unesl Henryho Kissingera výměnou za osvobození obviněných z bombardování Světového obchodního střediska, podle tajně natočených konverzací. Patnáct mužů bude souzeno za spiknutí v září t.r.

Čtyři byli usvědčeni minulý pátek z bombardování Worl Trade Center. Budou odsouzeni 4. května bez paroly, k doživotnímu žaláři.

Když se FBI dovědělo o plánu atentátu na egyptského prezidenta Hosniho Mubaraka, zabránilo úkladné vraždě u hotelu Waldorf Astoria.

Israelský účastník demonstrací pro mír (uprostřed) dal ránu štváči v Jerusalemě při manifestaci, odsuzující masakr v hebronské mešitě.

■ LONDÝN, Velká Británie

Británie oznámila v neděli, že pošle civilní pozorovatele, ne vojenské, kteří by dohlíželi na dodržování mírové úmluvy mezi Izraelem a Palestinci.

PLO obnovilo svůj dlouholetý požadavek o mezinárodní ochranu po masakru, který spáchal extrémní Žid, usazený na obsazeném území ve West Bank.

■ ŘÍM, Itálie

Poslední pokus o převrat v Itálii se možná zdá být směšný, ale v zemi, která trpěla terorismem v nedávné minulosti a má teď politické nesnáze, se autority nesmějí.

Pilot je nařčen z neonacistického spiknutí k svržení vlády, které začalo útokem na hlavní stan italské státní televize RAI v severní části Říma. Italské noviny to nazvaly "saxa Rubra case".

Pilot připouští spiknutí, ale řekl autoritám, že jeho motivy byly "osobní"; ne politické. "Byl to jen žert. Všecko jsem udělal jen pro žert." řekl ve snaze udělat dojem na svou materialistickou "girlfriend".

Avšak vyšetřovací komisaři to berou vážně.

Teroristé pravého křídla usmrtili 150 lidí a poranili 818 v letech 1969 až 1984. Bombardování železnice v Bologni, při kterém bylo zabito 85 osob, bylo mezi nejhoršími teroristickými útoky v Evropě od druhé světové války.

Itálie se připravuje na volby 27. a 28. března, a autority varují před útoky, podobnými tajemnému bombardování Říma, Florencie a Milána vloni v létě.

■ WASHINGTON

V neděli administrace tvrdila, že neexistují žádné důkazy o nesprávném jednání v aféře "Whitewater" a vinila republikány z pozdvižení, které podle republikánského senátora Phila Grahama "dostává presidenta Clintona hlouběji do díry," jež ohrožuje jeho prezidentství. Senátor Bernard Nussbaum se kvůli tomu vzdal úřadu rádce Bílého domu. Resignoval minulou sobotu.

Vedoucí kandidát na jeho místo je Charles F.C. Ruff, bývalý právní zástupce ve Washingtonu.

V nedělních zprávách řekl hlavní úředníci administrace včetně vicepresidenta Gore, že ačkoliv se vyskytly chyby, Bílý dům plně kooperuje s vyšetřováním.

■ BEIJING, Čína

Vina víkendového uvěznění a propouštění čínských disidentů poslala zmatené signály do vnějšího světa avšak západní diplomati a někteří čínští oficiálové věří, že je to známkou vnitřního zápasu mezi komunistickou hierarchií Číny. Je možné, že čínští vůdcové se neshodují v tom, jak daleko by měli jít, aby uspokojili požadavky Spojených států a ukázali značný pokrok v oblasti lidských práv, výměnou za obnovení cenného postavení Číny jako MFN — národ s největšími výhodami. Status MFN má hodnotu v bilionech dolarů pro rašící čínské hospodářství, které posílá téměř jednu třetinu exportu do Ameriky.

Někteří myslí, že Čína je již dost silná, aby mohla prosperovat i bez MFN, a jiní věří, že bez MFN by mohly vzniknout sociální nepokoje.

Žurnalisté hlásili mnoho případů, kdy na př. uvězněný byl propuštěn, ale zůstal pod policejním dozorem a nesměl mluvit s žurnalisty. Nebo byl vězeň parolován a znovu zavřen, protože během paroly mluvil s novináři o týrání během uvěznění.

Obrovský "bezpečnostní aparát" Číny ukázal velmi málo zájmu, že by se vzdal rutinového zatýkání.

Do r. 1991 úředníci odmítali mluvit o otázkách lidských práv; říkali, že takové dotazy porušují čínskou svrchovanost. Od té doby evropské a americké delegace měly schůzky s čínskými autoritami a naléhaly na lidštější zacházení s Tibetany, na propuštění politických vězňů, na přístup do vězení a pracovních gulagů, liberálnější pravidla emigrační a na svobodu slova. Organizace pro lidská práva říkají, že pokrok byl minimální; jen asi 60 politických vězňů bylo propuštěno.

Udělejte vašim doma radost v tomto roce
a předplaťte jim Hlasatel.

Pro vás je to mnohem snadnější než pro ně.

Naše zprávy jsou pořád aktuální.

Pomůžete jim a nám také.

CENY PŘES MOŘE V U.S. DOLARECH:

Denní a Nedělní	Nedělní pouze
• 3 měsíce \$ 45.00	\$26.00
• 6 měsíců \$ 84.00	\$45.00
• 12 měsíců . . . \$150.00	\$78.00

Czechoslovak Daily Herald DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935

Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (in US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$30.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$28.00	6 months \$55.00	\$33.00
12 months \$80.00	\$50.00	12 months \$99.00	\$60.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zasláné články. Zasláné rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS in US Dollars	
3 months \$ 45.00	\$26.00
6 months \$ 84.00	\$45.00
12 months \$150.00	\$78.00

Ze soudní síně v Kocourkově:

■ **Totožnost uhořelého nezjištěna.** Řidič automobilu VW Transporter s nákladem pěti sudů s hořlavinou uhořel ve čtvrtek necele tři hodiny po půlnoci nedaleko Bošova na Karlovarsku. Vůz narazil do nákladní soupravy Liaz odstavené pro poruchu na přehlédném úseku silnice a poté se okamžitě vzňal. Uhořelého řidiče se zatím nepodařilo identifikovat. Hmotné škody na vozidlech dosahují 930 tisíc korun.

■ **Rodinný domek hořel** ve čtvrtek před pátou hodinou ranní ve Veřovicích v okrese Nový Jičín. Požár vznikl od zkratu v televizoru, přičemž kouřová clona zadusila 84letého majitele domu.

■ **Nevrátil půjčené dva miliony.** Pro trestný čin podvodu je stíhán 34letý podnikatel z Opavy. V květnu loňského roku si vypůjčil od O.J. z téhož města dva miliony korun, které měl po devíti dnech vrátit. To neučinil a nedodržel ani další dohodnutý termín 15. července. Peníze použil pro vlastní potřebu.

■ **Doručovatelku přepadl 16letý.** V polovině prosince byla v Ostravě-Porubě oloupena 40letá poštovní doručovatelka. Tehdy neznámý pachatel ji nastříkal do očí slzný plyn a z ramene jí strhl služební tašku, která obsahovala vyšší peněžní částku. Jako pachatel byl v těchto dnech zjištěn 16letý mladík z Ostravy-Poruby, který je už toho času stíhán pro krádeže vloupáním. V policejní cele čeká na rozhodnutí o návrhu na vzetí do vazby.

■ **Ukradl 28 kartonů becherovky.** Ve čtvrtek kolem jedné hodiny v noci se neznámý pachatel vloupal do nákladního auta u Příboru v okrese Nový Jičín. Odcizil 28 kartonů becherovky v hodnotě 26 tisíc korun.

■ **Muž kradl, žena oznamovala.** Ve čtvrtek zahájil chrudimský vyšetřovatel trestní stíhání proti dvěma 20letým občanům. Ve středu před půlnocí měl muž z trezoru firmy Vnipro, a.s., Hrochův Týnec odcizit 420 tisíc korun. Asi po dvaceti minutách jeho spolence oznámila vloupání na policii.

■ **Na výzvy pohraničních policistů nereagoval** v úterý dopoledne 48letý traktorista soukromé firmy při orání pole u Dyjákovic na Znojemsku na státní hranici s Rakouskem a zoral 60metrový úsek hraničního pruhu, který musí být široký nejméně jeden metr. Bdělí pohraniční policisté posoudili zemědělcův výkon jako "neoprávněný zásah do hraničního pruhu" a na místě mu udělili blokovou pokutu 500 korun.

■ **Dva mladíci ve věku 16 a 20 let** mohli být zadrženi ve středu v noci a obviněni z trestného činu krádeže díky pozornosti 57letého brněnského policisty, který je zahlédl z balkonu svého bytu na sídlišti v Bohunicích při vykrádání jednoho z parkujících vozidel. Ihned seběhl k parkovišti. Zhruba ze vzdálenosti 20 metrů pak oba mladíky vyzval, aby mu předložili své doklady. Mladíci reagovali na výzvu útekem a nasednutím do vozidla Fiat 127, kterým přijeli. Policista po další výzvě několikrát vystřelil z legálně držené pistole, nejprve do vzduchu a pak i do kol odjíždějícího fiatu. Když se mu ho nepodařilo zastavit, oznámil případ policii. Mladíci byli později zadrženi.

■ **Na téměř 100 tisíc korun** odhadují dva mladí Čičané škodu, která byla způsobena vloupáním do jejich obchůdku s textiliemi v Anglické ulici v Praze 2. Včera ráno objevili kamenem rozbitou výkladní skříň obchodu a ztrátu dražšího textilního zboží, především kožených a hedvábných bund.

Ilegální imigranti se ženou z mexické hranice do San Ysidro, Californie. Jeden vědec říká, že protiimigrancké ctičení definitivně vzrůstá.

ZÍTRA BUDE LÍP

Naši drazí přátelé, naši milí čtenáři a podporovatelé!

Redakce Hlasatele si dovoluje Vám oznámit, že laskavostí šlechetných manželů Kaprálových jsme byli obdarováni větším množstvím knihy ZÍTRA BUDE LÍP v anglickém a českém jazyce, a sice dvojího druhu. Obě knihy jsou v překrásné vazbě; rozdíl je jen v kvalitě papíru.

Česká kniha je na normálním kvalitním papíře a stojí \$30.00 plus poštovné. Ve Spojených státech je poštovné \$3.00, do Kanady \$5.00 a ostatních států \$6.00.

Druhá neobyčejná kniha je pouze v anglickém jazyce, tištěna je na starodávném papíře, čímž se stává historickou, poněvadž podobná kniha již nikdy nebude na takovém papíře vydána. Cena této knihy je \$40.00 plus poštovné jako u té předešlé.

Drazí přátelé, Hlasatel dostal několik stovek těchto vzácných knih zdarma od manželů Kaprálových jako dar na záchranu Hlasatele. Naskytá se Vám příležitost naladit Vaše česká a slovenská srdce k štědrosti a tuto neobyčejnou knihu darovat Vaším milým a přátelům, a udělat jim i sobě velkou radost.

Zakoupením této každému milé knihy uděláte dobrý skutek, podpoříte Váš Hlasatel, a do určité míry zajistíte jeho vycházení. Pomůžete jej zachránit, aby mohl vycházet zde v Americe a později i v Československu mnoho dalších let. Pomněte, prosím, že Hlasatel patří mezi nejstarší noviny na tomto rozháraném světě. Pomozte udržet si tuto světovou raritu pro další pokolení.

Vše je pomíjející. My zhasneme a odejdeme z tohoto světa, ale náš národ je a bude věčný.

Všichni čtenáři Hlasatele — někteří již obdrželi a ostatní obdrží výzvu k záchraně Hlasatele, nadepsanou NÁROD SOBĚ. Přečtěte si ji, prosím, pozorně, a necht' se rozezvoucí struna Vaší štědrosti, a zazní v ní slova té jedné naší písně: "Ta naše krásná zem je jako zahrádka, je to pozemský ráj..."

VAŠE REDAKCE

DUMPLING HOUSE RESTAURANT

4109 SOUTH HARLEM AVENUE, STICKNEY, ILLINOIS
PHONE 484-6733

VAŘÍME LEVNĚ, CHUTNĚ, VŠECHNY ČESKÉ SPECIALITY

Vepřová pečeně • pečená kachna • svičková
koprová a další omáčky • české knedlíky a zeli • řízky
bramborový salát • atd.

(obědy a večere jsou vždy kompletní - polévka, hlavní chod,
přílohy, desert, chléb a máslo)

PODÁVÁME KAŽDÝ DEN SNÍDANĚ OD 7 A.M.

Vejce na jakýkoliv styl • knedlíky s vejci • palačinky
kávu a koláčky nebo jablkový strudel, atd.

Otevřeno od 7 A.M. do 9 P.M.
pátek, sobota od 7 A.M. do 10 P.M.

dovoz amerických produktů a udělá své trhy přístupnější zahraniční soutěži.

Naneštěstí, jak to teď vypadá, z těchto ujednání se nic neuskutečnilo. Proto je opravdovou možností obchodní válka.

Nicméně, kdyby taková válka mezi dvěma největšími hospodářstvími světa začla, pak je víc než jistá mezinárodní válka obchodní i finanční. Ta válka by ovšem zrušila nedávno uzavřený GATT Uruguay Round a možná i všechny předešlé "Rounds". V slábnoucí světové ekonomii by taková událost byla horší než kterákoli jiná v posledních letech, dokonce i desetiletích.

Za takových okolností by se mělo udělat vše možné, aby bylo zabráněno světové ekonomické válce, z které by mohl těžit jen komunismus, fašismus, nacismus a všechny formy extrémismu.

Co je třeba dělat k odvrácení možného konfliktu?

Toto je jádrem problému. Jaký kompromis v obchodním sporu mezi Japonskem a Spojenými státy by mohl zabránit výbuchu globální hospodářské války? Nesnáze je v tom, že obě strany věří, že jednájí správně. Dále, obchodní spory mezi Spojenými státy a Japonskem nejsou ničím novým. Již začátkem let osmdesátých, když Honda a Toyota připravovaly americké výrobce aut o obchod a hnaly je do úpadku, podrobili se Japonci nátlaku Spojených států a souhlasili s "dobrovolným omezením exportu". To ulevilo rostoucímu napětí. V polovině osmdesátých let opět na nátlak Spojených států, souhlasilo Japonsko s ostrým zvýšením svého jenu. To způsobilo, že japonský vývoz byl méně soutěživý, zatímco dovoz do Japonska mohl více konkurovat.

A přece všechna tato opatření nebyla obzvláště nápomocná, a Japonsko má i nadále obrovský přebytek v obchodě se Spojenými státy. Následkem toho - což se stalo zřejmým vloni v červenci - Spojené státy teď usilují o to, aby Japonsko se jasně zavázalo k dovozu většího množství amerického zboží a dokonce i k určení specifického kvantitativního cíle k tomuto účelu. Japonsko, obzvláště nový premiér, se tomu brání. Vládní zásah vlastně působí v tomto ohledu zvláštní problém. Japonsko, jsouc si jisto své konkurenční výhody, je proti myšlence "řízeného obchodu" proti které se samy Spojené státy stavěly po několik desítek let.

Jinými slovy, je zde spor o více než obchodní převahu. Ve sporu se jedná o samotnou filosofii volného trhu, něco, co vždy, alespoň slovy hlásaly obě země.

A právě tato otázka volného trhu zasluhuje zmínky.

Jak Spojené státy tak Japonsko jsou nepochybně hospodářství s volným trhem. Ačkoli Japonsko je jistě méně volné než Spojené státy, žádá z těchto dvou zemí není zcela volná.

Problém je ten, že nikdo nedovede přesně změřit stupeň odchylky od principu volného trhu v žádné z těchto zemí nebo jinde na světě. Existující rozdíly ve volnosti trhu jsou velmi složité a příliš četné. Na příklad v mezinárodním obchodě je možno identifikovat nejméně 8,000 různých protekčních zajištění a někteří experti tvrdí, že to není ještě všechno.

Kromě toho nelze pochopit, jak tato opatření fungují. A pochopitelně nikdo pak ve skutečnosti neví, jak vyjednávat o jejich zrušení. A co víc, známé bariéry někdy zmizí, jen aby se znovu objevily v novém přestrojení.

V každém případě problém existuje, a je snaha jej odstranit, ačkoliv takovým způsobem, jaký situaci jen zhorší. Specifičtější řečeno, obchodní otázky byly vysoce zpolitizovány a státní či národní vlády se teď pokoušejí o jejich rozřešení. Tudiž prestiž těchto vlád a jiné neobchodní zřetele jsou zahrnuty v trvalých sporech. Následkem toho je zřejmé, že podrobení se stanovisku druhé strany je považováno za kapitulaci, ne-li zradu.

Proto nejmoudřejší za přítomné situace je nechat věci ochladnout. Jednoduše řečeno, Spojené státy a Japonsko se nemohou dát do obchodní války, následky čehož by byly zhoubné pro celý svět. Je nutno trpělivě se znovu pokusit najít řešení a jít dál než vlády. Obchod a dokonce i akademické kruhy by měly hledat východisko ze sporů. Japonský obchodní přebytek se Spojenými státy není nepřekonatelný problém, pokud Japonsko kupuje americké Treasury bills (směnky státní pokladny) a jiné cenné papíry a přijímá dolary.

Jedna konečná poznámka. Kvůli smutně známému chování Severní Koreje se Dálný východ stává "hot spor" - nebezpečným místem světa. Bylo by tragedií, kdyby v takové napjaté situaci začaly Spojené státy a Japonsko vést obchodní válku. Jednoduše to nemohou udělat.

zrušení amerického obchodního embarga, uvaleného na Vietnam od té doby co odtáhlo americké vojsko, president teď musí úmyslně se obrátit zády k zákonné demokratické vládě v exilu, aby mohl znormlizovat vztahy s hanojským komunistickým režimem, který násilím zabral (a tím porušil Pařížskou mírovou úmluvu z r. 1973) Vietnamskou republiku - Jižní Vietnam.

PŘEDSTAVITEL JMENOVÁN

Je ironické, že v petici, kterou dodala vláda nové Vietnamské republiky stálo, že Binh T. Ly byl vybrán za jejího oficiálního reprezentanta, dokud nová vláda, včetně premiéra, ministra zahraničí a jiných, nebude jmenována. Jmenování vlády je právě teď v procesu.

Binh, nyní resident Tamaracu na Floridě, nabyt vynikajícího postavení vloni v létě, když Spotlight vyjevil o měsíce dříve než jiné sdělovací prostředky, že obvinil amerického sekretáře obchodu - U.S. Commerce Secretary - Rona Browna, že žádal o úplatek od hanojských vůdců za ovlivnění Clintonovy administrace, aby zrušila omezení obchodu proti Vietnamu, včetně embarga. Od té doby se Binh stal hrdinou Vietnamců, žijících v exilu.

Přestože Brown připustil, že se třikrát setkal s agentem Hanoje, ačkoliv ze začátku tisku lhal tvrzením, že agenta ani nezná, tajemník obchodu byl nedávno zbaven jakékoli viny Departmentem spravedlnosti po vyšetřování, které vedla Attorney General Janet Reno.

Binha požádala skupina vietnamských vystěhovalců, žijících v oblasti Washingtonu, aby jim pomohl utvořit vládu v exilu.

V dopise Clintonovi obvinil Binh režim v Hanoji z porušení Pařížské mírové úmluvy z r. 1973 proti Vietnamské republice.

V té době, psal Binh, komunistický režim zabral majetkové hodnoty Vietnamské republiky a jejího lidu. Napsal: "Co se týče zákonů, které se vztahují na aktiva (zamrzlá ve Spojených státech po pádu Saigonu), měl byste zastavit všechna vyjednávání a postup, týkající se zamrzlých aktiv republiky Vietnamu (o nichž Clintonova administrace vyjednává, aby je předala Hanoji). Jestli jste se rozhodl vydat tento majetek, aniž byste uspokojil tento nárok, porušil byste svou světeckou zodpovědnost vůči lidu Vietnamské republiky. Žádost o zastavení vyjednávání.

Ve své petici, oznamující vládu v exilu, žádala Vietnamská republika, aby "všechna vyjednávání a postup mezi Spojenými státy a socialistickou republikou Vietnamem byl zastaven dokud nebude připuštěna do těchto vyjednávání a rozhodování přiměřená reprezentace lidu Vietnamské republiky.

"Lid Vietnamské republiky, nyní v exilu, je v procesu ustavování vlády, podle přijatelného demokratického postupu, a v přípravě své ústavy," stálo v petici.

"Chceme vás upozornit na to, že Socialistická republika Vietnam porušila Pařížskou úmluvu z r. 1973, v zastoupení pana Henryho Kissingera za Spojené státy a pana Le Duc-a Tho za Socialistickou republiku Vietnam, když Socialistická republika Vietnam zabrala území, které 30. dubna 1975 patřilo Vietnamské republice.

"Rozhodnutí vaší vlády normalizovat vztahy se Socialistickou republikou Vietnam bez účasti Vietnamské republiky bude úmyslným porušením Pařížského paktu Spojenými státy, a my, jako třída, podáme zákonnou reklamaci proti Spojeným státům na ztracený majetek a náhradu škody."

VOLBA VŮDCŮ

Binh, mluvč za vládu v exilu řekl, že nová vláda Vietnamské republiky je právě vybírána a bude v krátké době oznámena.

Řekl, že Společnost národů byla uvědoměna o úmyslu nové vlády jednat za utiskovaný a vyhnaný lid Vietnamské republiky v exilu.

Vlády v exilu nejsou nic nového. Pobaltské republiky Litva, Lotyšsko a Estonsko po násilném připojení k Sovětskému svazu v r. 1940, si udržovaly vlády v exilu ve Spojených státech, dokud nezískaly svobodu od sovětské dominance a útisku. Litva dokonce udržovala velké vyslanectví ve Washingtonu.

Spojené státy po desítky let odmítaly uzнат sovětskou anexi.

Během druhé světové války země, okupované Německem, včetně Francie, Belgie, Nizozemí a Polska, udržovaly exilové vlády ve Velké Británii do doby, kdy mohly znovu nabýt svého území.

Spotlight se dozvěděl, že rezoluce "sense of the Congress" bude navržena v Domě zástupců a možná i v senátě, která požádá presidenta Clintona, aby oficiálně uznal Vietnamskou republiku v exilu a dal jí plné diplomatické postavení s vyslanectvím ve Washingtonu, podobně jako měly pobaltské státy v době okupace těchto zemí.

Nakonec, když by president Clinton novou vládu v exilu ignoroval, měl by co dělat s hněvem milionů Vietnamců, kteří hledali útočiště ve Spojených státech a v jiných svobodných státech od pádu Saigonu, když jejich vláda byla sesazena brutálním komunistickým režimem, který by nesmírně získal jednáním s obchodními a bankovními zájmy Západu.

Pravda je solí do očí bolševiků těm zdejším i těm za mořem.

ŽIDÉ A PRAHA DEBATUJÍ O REPARAČNÍCH POŽADAVCÍCH

Jay Bushinsky
Chicago Sun - Times 25/2/94

JERUZALÉM - Když Nacisté před 56 roky rozkoukali ve Střední Evropě nemocnou demokracii, v Československu žilo 230,000 Židů. Přežilo jich jen 6000 a jsou rozděleni mezi, co je nyní Československo (pozn. Česká republika) a Slovenskem.

Ne jen školní budovy, v kterých se českoslovenští Židé učili jejich žudejskému dědictví, ale také synagogy, nemocnice, starobince a jiné komunální instituce, ještě stojí. Tyto struktury, mnohé z nich architektonické nebo historické poklady, byly Nacisty konfiskovány, nebo byly, po mistrovsky Josefem Stalinem vedeném puči v 1948, komunisty znárodněny.

Židovské hřbitovy ponechány bez škod, po 6 letech trvajících antisemitistických orgiích, které následovaly anglo-francouzské ústupky, a které kulminovaly Mnichovským pakt, také se staly majetkem fašistů a následujícího komunistického státu.

Tento majetek má cenu několik desítek milionů dolarů. Ale i přes slavnostní uvítání, které bylo dáno českému ministerskému předsedovi Václavovi Klausovi jeho protějškem, Jitzhakem Rabinem - jeruzalémské ulice byly ověněné s červeno-bílo-modrými českými vlajkami - bolestný rozpor mezi post-Holocaust židovstvem a pražskou vládou, nebyl vyřešen. Klaus nechal na vědomí Rabinovu prosbu o návratu majetku, o který se jedná, jejich právním majitelům, přežilému pozůstatku jeho země, která jednou měla tak rozkvetlé židovské společenství.

Po jeho návratu do Prahy, Klaus se snažil prosadit v Parlamentu návrh, podle kterého by místní Židé předložili seznam jmen 200 funkčních synagóg a neandalizovaných hřbitovů. To by bylo vše, co by mohlo společenství navraceno. Zbytek by zůstal státním majetkem. Klaus určil židovskému společenství 31. prosince 1994 za konečné datum, do kterého musí předložit jeho požadavky.

Hlava místní Světové židovské restituční organizace, Naftali Lavie, to prohlásil za "nepřijatelné jednání." Jeho reakce byla totožná s Jitřim Daničkem, prezidentem Federace židovského společenství České republiky. V oficiálním prohlášení vydané v Praze, Daniček napadl parlamentní manévr, o který se pokoušela Klausova ODS (Občanská demokratická strana). K ulehčení Lavieho a Danička, návrh ODS byl zablokován opoziční koalicí stran.

"Strana ODS zabránila důstojný uzávěr smutné kapitoly v české historii," prohlásil Daniček. "Strana ODS se tak zařadila s jejich předchůdci v jejím opomenutí použít moc ukončit následky antisemitismu v naší zemi." Mezi věcnostmi, které chce židovská společnost dostat zpět, je Pražské židovské státní museum, jedno z největších atrakcí turistů, které přináší 14 milionů korun (\$700,000) ročně, a exkvizitní synagoga v Českém Těšínu, struktura, která byla postavena v 1928, byla konfiskována v 1938 a je používána jako kulturní středisko pro polské občany.

V kontrastu s Českou republikou a jejím překvapujícím nedostatkem sympatií pro židovské restituční požadavky jejich společenstvího majetku, Slovensko plně spolupracuje a vychází nám vstříc, řekl Lavie. Bratislavská vláda je připravena navrátit židovským majitelům všechnu jejich nemovitý majetek ukradený v listopadu 1938.

Za českým tvrdým postojem leží potenciální bolestný problém: jak zabránit ve velkém měřítku restituci židovského majetku, aby se to nestalo precedensem pro navrácení ještě více cennějších majetků, které byly převzaty od předválečné německé populace strategického sudetského území - které Hitler použil jako záminku při jeho cynickém převzetí Československa.

Toto by mohlo být hledisko post-Studené války "reálné politiky," ale nemělo by to být překážkou přiznat základní práva, které jsou požadovány českými Židy. Jak je to tragické, že Praha, do které Nacisté přiváželi cenné rituální věci pro eventuální výstavu v příšerném "museu vyhlazené rasy" (při konci jejich genocidy), by nechala materialistické důvody podvracet spravedlnost.

Přeložil Carl Hodek

NEKONEČNÉ VÝMLUVY PRAŽSKÝCH MEZI SEBOU ZVOLENÝCH POLITICKÝCH MUDRCŮ

Carl Hodek

Překládat takovýto článek jen osobu se zdravím rozumem rozlobí. Když to není to, je to zase něco jiného! Výmluva za výmluvou, zákon na zákonu, prostě řečeno, komunisté, a jimi vychovaní a vycvičení "puďáci," majetek - ukradený či zabavený - vrátit nechťejí. A oni vědí, že je k tomu nikdo přinutit nemůže. Kdo jen? Václav Havel je bezpáteřním slabochem, Klaus s jeho arogancí ztratil sluch a jeho mysl mu někdo zavřel a zahodil klíče, tak opravdu kdo?

Člověk se musí divit, že tam v té naší drahé vlasti je ještě něco k ukradení a já osobně mám silné podezření, že si tam ti pohla-

váři, jelikož tam již nic jiného nemají, jeden druhému teď kradou mozky. Potom by to mohlo být pochopitelné a vysvětlitelné, že přicházejí stále s takovými dětskými nápady a výmluvami: musíte tam bydlet, musíte být občany, a my to dělat nemůžeme kvůli Sudetákům, jelikož oni by to také chtěli zpátky, dáme vám volební právo, atd., atd...!

Tak mi, milí čtenáři, řekněte, za jaké bíbce oni nás tam jenom mají? Oni tam nevědí, jaký je rozdíl mezi sudetským majetkem, majetkem kolaborantů Gestapa a ukradeným majetkem komunistickým režimem, socialistickým znárodněním a majetkem právo-platně vlastněným? Jsou skutečně takovými nevědomci?

Nevědí vůbec co je krádež? Co je spravedlnost?

Přijíždí sem do Ameriky na návštěvy, dostanou od pana faráře požehnání, také udělá nad nimi křížek (co si ale tak v duchu sám pro sebe myslí?) a pošle je tam do vlasti zpět a oni...? Provádí zase ty samé pitomosti, zase přijdou s těmi návrhy, a vše opět jde, jako by se nechumelilo. Zřejmě to modlení pana faráře jim nepomáhá! Aby je jen čert vzal!

Čel jsem někde, že pan Ing. Lux mluví o právu exilu volit a že si je vědom o rozdílu mezi emigrantem a exulantem! Není to krásné? Měl zhasnutou jeho svíčku a kdo mu ji rozsvítil?

Já za všechny tyto rozpory, toto oddalování spravedlnosti těch "nezákonodárců" Československé republiky (nemohu spolknout České), a ty jejich všechny výmluvy, obviňuji ty "ochotné spolupracovníky" exilu, hlavně členy ČSNRA, kteří jezdí do Prahy jako poslušní puďáci, prosí jako žebráci o spolupráci (na podmínky jim to 'nahoře' ani nemyslí), jezdí po Americe jako zástupci celého exilu, posílají tam domů dolary nějakým politickým mudrcům, kteří čmárají politické bíbosti, místo aby hleděli komunisty odstranit z vlády, navrácení majetků právoplatným majitelům, a aby byly dána restituce těm, kteří na ni mají právo! A hlavně potrestat těžkým vězením ty, kteří naši vlast a národ tak duševně a fyzicky zničili.

Jestliže tyto "nezástupci" exilu si nevědí rady, jak by to mohli udělat, velice rád jim poradím. Za ty dolary, které tyto "poslušné a ochotné" organizace vyhazují, by mohli udělat takový rámus ve prospěch exilu, že by ti "usměvaví převlečenci" tam doma ani nevěděli, kam se mají schovat. Sukýnka Havla by jim rozhodně nestačila!

Ovšem, když takové organizace jsou vedené p. Chalupou tady v Chicagu a p. Pavolným někde v New Yorku, co člověk může očekávat? A když se k ochotné spolupráci hlásí i p. Biska Čsl. týdeník (aby se neřeklo, tak on někdy trochu naoko protestuje), pak se nemusíme divit, že ti politikové tam doma si z nás dělají legraci a chtějí nám sem tam hodit na uklidnění nějakou tu kostičku.

Myslím si, že to občanství, to právo volit, to bydliště, ty všechny výmluvy, by si měli TAM DOMA někam dát, uvázat si těžkou kotvu na jejich krk a skočit do hlubokého jezera!

NÁVRAT KOMUNISTY UKRADENÉHO MAJETKU A RESTITUČNÍ POŽADAVKY JSOU BEZPODMÍNEČNÉ!

SAMI SOBĚ...

linii jediné všemocné strany.

Tyto předpokládané a vnucované výsledky ostře kontrastují se skutečným míněním normálních občanů, kteří neměli možnost se stát milionáři. Zřejmě je to jejich neschopnost jak by jim arogantně sdělil představitel nynější vládnoucí strany.

My prosti občané máme jedinou možnost obrany a ta je nedat hlas v dalších volbách těm, kteří z nás chtějí udělat bezprávné ozebračené otroky a kteří republiku nesměřují do Evropy, ale do Afriky a jejich poměrů. Proto již dnes bychom jim měli dávat najevo, že s našimi hlasy nemohou počítat! Spojme se dříve než bude pozdě a nedejme se nadále ohlupovat těmi, kteří si místo našich zájmů hledí vlastních koryt na náš úkor.

ZLEVNĚNÉ CENY DO EVROPY:

- PRAHA - BRATISLAVA..... \$459.00
- VÍDEŇ..... \$439.00
- FRANKFURT..... \$419.00
- MNICHOV..... \$449.00
- PAŘÍŽ..... \$399.00
- Pro návštěvníky z České a Slovenské republiky do 3 měsíců pobytu jen..... \$599.00

Mimořádné levné zájezdy na Floridu, Havajské ostrovy, Jamajku a do Mexika.

Zveme Vás k zájezdu na XII. Všesokolský slet do Prahy ve dnech od 1. až 8. července 1994. Speciální ceny letenek na přímém letu Chicago-Praha s Čs. aeroliniemi. Vstupenky na sletové podniky, autobusový zájezd po sletu v Čechách a na Moravě a rovněž Vídeň, Salzburg, Budapešť, Bratislava.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402

Telefon: 708-749-1333 — 1-800-886-7012

FAX 708-749-1350

ZÁMECKÁ VYCHOVATELKA

NAPSALA

BARBORA MELLANOVÁ

Hospodyně zavedla správcovy dcerušky do panské paseky, kde dozrávaly poslední plody ostružin a na stromech pyšněly se rudé jeřabiny.

„Mějte se k díru, vy zahálčičky. Beztoho vza'y jste pohromu ve výchově. Ta koketa — Bedřiška — maže vám med kořem úst a v srdci pro vás chystá zradu. Ona zatoužila usadit se na místo vaší matinky, a já jí překážím. Až k vám se vrátí — vystřídí dráčky — z té bude práva macecha.“

„Slečna právě přichází“ Bohunka postřehla vychovatelku, přicházející ze zámku. Oběma děvčátkům šlehla v očkách radost.

Pevná kvapně uchopila obě za ruce a v mžiku je zavedla do křoví. Slečna jich nepostřehla a ubírala se na jinou stranu paseky, kde rozložila své malířské náčiní. Rozhled s paseky byl skvostný. Utulná a úhledná myslivna byla zaplavena září sluneční. Právě toto osvětlení slečné velice se zamlouvalo a s chutí pustila se do práce.

Asi hodinu pracovala Bedřiška nerušeně. Neušítat, že dlouhou dobu jí tajně pozoruje leský lesní adjunkt, skrytý v bujném lesním porostě. Na opačné straně také třeily na dívce dvě černé oči, plné pomsty a zrady. Paní Pevná postřehla adjunkta a byla na zvědách. Snad ti mladí lidé si umluvili dostaveníčko.

Přikázavši dívkám, aby pilně sbíraly ostružiny, sama se uchýlila do úkrytu a sledovala každý pohyb hezké Bedřišky.

Slečna odstoupila od stojanu na několik kroků a zkoumavým zrakem pozorovala své dílo i v dálece se jevící myslivnu. Její dílo bylo dokončeno. Spokojený úsměv rozložil se na rtech Bedřiščiných — krajinka se jí vydařila.

V té chvíli zaslechla dívka lehký šramot, a již objevil se před ní lesní adjunkt, pan Stuna. „Moje poklona, slečno,“ hluboce se ukláněl.

Bedřiška jevila naprostý klid, když s úsměvem se dotazovala: „Spadl jste s nebe, pane adjunkte?“

„Hledal jsem houby zde v mlází, slečno, a šťastnou náhodou jsem právě na toto místo zabočil. Zde důkaz,“ adjunkt vytáhl z kapsy čtyři hříbky.

„Jak jsou pěkné!“ Bedřiška pochvalovala. „Snad mi je darujete, když vás o ně požádám?“

Adjunkt dvorně slečně houby podával. „Mám na ně místo,“ Bedřiška se usmála. „Stará Petrášková po nemoci dostala dnes chuť na bramborovou polévku s houbami — ta si pochutná.“

„A to jsem prolézal houštiny, abych hledal houby pro starou Petráškovou?“ mladý muž kysele se tvářil.

Bedřiška se vesele zasmála. Pevná ve svém úkrytu napjala sluch, ale marně. Vzdálenost výslednutí rozhovory znemožňovala.

Pevná se zlomyslně usmívala. „Aj, aj! Slečna zvěčnila myslivnu,“ všetečka bez dovolení k stojanu se přiblížila a s úžasem pozoroval pěkné dílo.

Bedřiška k němu přistoupila a prosila: „Pomůžete o tom, že obraz jest dohotoven, pane adjunkte. Chci tím překvapit k Ježíšku naši milostivou paní.“

„Dávám své slovo, slečno. Bude to překvapení!“

„Milostivá paní obraz zná, ale netuší, že jsem jej už dohotovila,“ Bedřiška adjunkta poučovala.

Mladý muž se jaksi zamyslel a pak překvapil Bedřišku podivnou otázkou: „Slečna se chce ujmouti dcerušek pana správce?“

„Já?“ Bedřiška zaslala. „Kdo vám to řekl?“

„Mezi zámeckým služebnictvem se prý cosi prořeklo a celkem jest to možné,“ adjunkt své mínění otevřeně projevil.

Bedřiška naň přísně pohlédla a k jeho podivu hříbky mu vrátila. „Ponechte si svých hříbků, pane adjunkte, svým vtipem jste mne hluboce urazil.“

Adjunkt jevil nesnáze a počal se omlouvat; ale Bedřiška mu pokynula, aby se vzdalil. Čtyři zdravé, nevinné hříbky staly se obětí adjunktovy rozmrzelosti; rozdrtil je v dlaní, nelítostně je odhodil do houští.

Pevná z úkrytu neslyšela, oč jde, ale vyčítovala, že došlo k nedorozumění. Adjunkt téměř ubíhal z paseky, a Bedřiška rozrušeně zahleděla se do dálek. V jejich očích se objevily slzy. Čím se provinila proti zámeckému

služebnictvu, že pomluvou ji uráží?

Zase ozvaly se kroky — Bedřiška si spěšně osušila zvlhlé oči.

„Aj! Slečna Bedřiška studuje,“ pan Skalský s úsměvem se přiblížil k dívce a povšimnul si jejího díla. „Velice pěkné,“ pochvaloval.

„Pokus diletantky, pane velkostatkáři,“ Bedřiška při chvále se zapýřila. „Mám prosbu, ráda bych tím obrazem překvapila milostivou paní k Ježíšku. Obraz se jí líbí — jak tvrdila. Milostivá paní netuší, že jsem své dílečko dokončila; prosím tudíž o zatajení. Spolu prosím o radu — jaký rámeček byl by nejvhodnějším?“

Bedřiška zaujata zamýšleným překvapěním, poprvé důvěrně s panem Skalským hovořila. —

„Máte dozajista lepší vkus i umělecký rozhled, slečno,“ velkostatkář byl mile dojat vychovatelčinou oddaností k své choti.

„Objednám vzorky rámečů a pak vyproším sobě přece jen vaši rady,“ Bedřiška rozsoudila.

„Buďte předem ubezpečena, že váš dárek způsobí mé choti velkou radost,“ pan Skalský bezděky stiskl Bedřiščinu ruku ve své dlaní.

Za odcházejícím zámeckým pánem pohlížely zase zlé oči Pevné a její rty zhyzdil škodolibý úsměv.

„Mám tě v pasti — ty moje konkurentko,“ zlá žena jako had zasycela, když opouštěla svůj úkryt.

* * *

Bedřiška odešla s dětmi na odpolední vycházku. Paní Skalská dlela právě ve svém pokoji, když kdosi lehce na dveře zaklepal. Vládny hlas domácí paní zval ku vstoupení; do dveří vešla paní Pevná. Po pokorně pokloně a pozdravu velice uctivěm stanula skromně u dveří.

„Aj, paní Pevná!“ dáma jevíta rozpaky, vzpomněla si své nemilé rozmluvy s touto ženou. —

„Znám slušnost, milostivá paní a proto osměluji se vejít do domu, ač je mi známo, že se netěším přízni. Jsem již takový nešťastný tvor na světě — každý se o mě otre. Však to nevadí. Pán Bůh zná vše.“

„Ovšem, paní Pevná, a proto člověku utiskovanému může státi vědomí vlastní nevinny. Ale přejděme hned k jádru — coho jste si přála, paní Pevná?“ dáma snažila se zklátili rozhovoru.

„Dnes večer odjíždím, milostivá paní. Přicházím se rozloučit,“ Pevná ku zvýšenu dojmů, kapesníkem přetřela si zcela suché oči. „Chudá, starší vdova těžce se uchytí. Dostala jsem výpověď — za to, že jsem chtěla být dětem pišnou a spravedlivou pěstovankou.“

Paní Skalská mlčky naslouchala.

„Byl to ode mne nerozum, že jsem přijala místo u mladého vdovce — já, řádná starší paní. Mladý vdovec! Smutek po nebožce trvá nejdéle rok — vzhledem k slušnosti — a pak každý se stará, aby místo nebožčino nahradil chotí druhou.“

Paní Skalská se lehce usmála. „Děle mého soudu pan správce bude se děle rozmyšlet, měli se s nebožkou paní velice rádi.“

Nyní se pousmáje Pevná. „Ach, milostivá paní. Muži jsou záhadní. Jsem stará paní a mám zkušenost. Proč by vdovec dodržoval své nebožce choti věrnost, když mnohý muž při hezké, mladé choti rád si zapytláci?“

Pevná zabořila své pichlavé zraky do tváře zámecké paní tak ostře, že tato se zachvěla.

„Každá ženuška má státi na stráži u svého rodinného krbu,“ Pevná vážně se tvářila. „Jsou na světě ženštiny, že svedou i nejlepší muže. Hezká tvářinka, trošek koketerie, povolnost a muž je v pasti. Co na tom záleží podobně ženštině, že zboří manželské štěti. Jsou také ženštiny, které při vši své mravnosti rády si zakoketují a muže rády uchvacují a strhují k obdivu svých předností. Nejsem žádná uduvačka a co vím, ponechám obyčejně pro sebe. Mám již ten osud, že bezděky ke všelijakému se nahodím a vidím, co mělo zůstat skryto. Včera jsem zaslala s dětmi na ostružiny a nahodila stala jsem se

svědkem několika dostaveníček. Nikdy jsem neušítala, že ta tichá, vážná zámecká slečna vychovatelka umí se tak bujně smáti a s muži žertovat. V zámku se myslí, že na pasece maluje. — Maluje.“ Pevná se zasmála. „Maluje straky na vrbě. Pánové vystupují z lesa na planinu jeden po druhém, jako na jevišti.“

„Paní Pevná! Zakazuji vám, abyste se ctí slečniny nedotýkala!“ zámecká paní přísně ji přerušila.

„Jak je libo, milostivá paní,“ Pevná drze se ušklibla. „Ze slečna Bedřiška dosud držela se v pořádku, toho ani já jí neupírám — ale koketu jsem včera v ní poznala — velikou, svůdnou koketu. Tak s Pánem Bohem, milostivá paní. Přeji ze srdce, aby milostivá paní v té Bedřišce se nezklamala.“

Pevná zmizela z komnaty jako zlý duch.

Zámecká paní bezděky otevřela okno do zahrady — vzduch v komnatě zdál se jí proycený zlobou. Ani stín podezření na Bedřišku o svého chotě nepocítila tato ušlechtilá žena, a přece při řeči zlé Pevné bylo jí nevysovně křušno. Paní Skalská pevně si předsevzala, že Bedřišku ušetří a zatají před ní zlomyslné nařknutí, pronesené škodolibou správcovou hospodyní. Ale mysl panina nedovedla se zhostiti neblahých myšlenek. Kdo asi vyhledal Bedřišku na pasece? Snad správce? Ne! Bedřiška by jí o tom setkání jistě se zmínila. Pevná tvrdila, že pánové vycházeli z lesa jako na jeviště. Pánové? Starý nadlesní to nebyl, podřízené síly by ku slečně vychovatelce se nepřiblížily — zbývá tudíž mladý lesní adjunkt a snad pan podučitel?

Paní Skalská se pousmála. Mladí! Bedřiška jest hezké děvče — zámecká vychovatelka — s kým mají se ti mladí muži na vesnici pobavit? Bedřiška malovala, a mladé muže do paseky zavedla i zvědavost. Poškádí ji, budou se dotazovati, kolik práce jí na obraze přibýlo. Když ti mladí střestenci Bedřišku vyruší, pak jistě mnoho nepracovala.

Paní Skalská poprvé i o kráse Bedřiščině uvažovala. Již Bedřiščin bohatý vlas může a dovede zaujati pozornost a hloubka jejího zraku zcela uchvacuje. K tomu pružná, vysoká postava, bělostná pleť a stálý rtmětec na lících krásu její zvyšuje. Ano — Bedřiška jest skutečně hezká dívka a k tomu bystrá a nadaná. Jaký div, že mladí muži zatouží s ní se pobavit, když mešká kdesi samotná, což zřídka se stává. Bedřiška vychází po nejvíce na procházku se svými svěřenkami, které jistě těm mladým citelům Bedřiščiným jsou nepohodlné. Paní Skalská skutečně se těšila, až Bedřišku překvapí zprávou, že zná její tajné zbožňovatele.

Pan Skalský meškal mimo dům — správce odejel do města a v zámecké kanceláři pojednou ozvaly se kroky. Paní Skalská vyšla do předsíně a stanula tváří ve tvář lesnímu adjunktu — panu Otovi Stunovi.

Kolem rtů zámecké paní rozhostil se čtverácký úsměv — ano — ona poškádlí tohoto mladého krasavce.

„Aj, pan adjunkt — to jsou k nám hosté,“ vřídne podávala mladému muži ruku. „Komu náleží vaše návštěva?“

„Hledám pana správce,“ adjunkt vysvětlil.

„A tak! Já jsem se domnívala, že hledáte slečnu Bedřišku.“

Adjunkt zahorel ve tváři. „U slečny Bedřišky jsem si včera všechno pokazil,“ nutil se do žertu.

„Na pasece?“ paní pásla se na jeho rozpacích.

„Jak? Milostivá se toho dopátrala?“ divil se. „Slečna Bedřiška asi žalovala?“

„Ze jste ji v práci rušil a ...“ paní se zasmála.

„A bezděky slečnu urazil. Řekl jsem cosi velice neapného,“ mladý muž se vyznával. „Chtěl jsem ji hned odprositi, ale v té chvíli postřehl jsem blížícího se pana velkostatkáře a raději jsem se vzdalil.“

„Mého muže jste zahledl?“ paní živě se dotazovala.

„Ano. Pan velkostatkář právě došel na paseku, když jsem odcházel. Ale prosím za prominutí, že jsem bezděky vyrašil. Musím panu nadlesnímu oznámiti, že pan správce odejel do města.“

Mladý muž se hluboce uklonil a hbitě se

stupoval se schodů. Paní Skalská hleděla za odcházejícím jako za miziví záhadou. Zamýšlena vešla opět do své komnaty. Tedy je i choť byl také na pasece! On ani Bedřiška večer se nezmíní, že se tam spolu sešili. A hned tu vzešlo u Pevné podezření. Ano, ta zlo-myslná ženština zúmyslně na Bedřišku ji u-pozornila.

Mladá paní se pousmála. Její choť často dochází na paseku — možná, že ani Bedřišky nepostřehl a setkal-li se, bylo to nahodilé a bezvýznamné. Vždyť její choť ctí v Bedřišce řádnou vychovatelku svých dětí a ona se k němu chová uctivě a zdrženlivě jako k svému chleboďárci.

Paní Skalská nemohla se ubránit nezvyklému rozrušení a bezděky vyšla ze zámku. Zamířivši k parku, vyhledala osamělou lavičku až na konci parku podle bublajícího potůčku. Kolem její hlavy poletovalo babí léto, a vlákna této jemné tkaniny vkrádala se jí do bujných kadeří. Nad její hlavou rděly se rudé plody jeřabin, a potůček hltal jednotlivá zrnka, aby je na svých vlnkách daleko odnášel.

Paní Skalská se zahleděla do stříbropěného proudu a mysl její závodila v běhu s dravými vlnkami. Na mysl stáje jí vstupovala vzpomínka na poslední rozhovory s Pevnou. Čeho zamýšlela docílit tato žena svou výstrahou? Mluvila z ní nenávist k Bedřišce, či byl to skutečně hlas ženy zkloušené, ji varující před možným nebezpečím? Bedřiška jest skutečně svůdně hezká dívka a svojí odměřeností a důvěřivostí jest v očích mužů děvčetem dvojnásob zajímavým. Choť její jest pevného charakteru — ale jest dosud muž mladý a pro krásu vnímavý.

Ani na lavičce u potůčku nenalezla zámecká paní touženého klidu. Volným krokem vracela se k večeru k zámku. Z dálky zaslechla hlas svých dcerušek a veselý smích Bedřiščin.

Po chvíli stanula trojice mladých stvoření vedle ní. Bedřiška vypadala rozkošně ve svých bělavých, květových šatech, na nadrech i ve vlasu měla upevněny kytice vřesu.

S úsměvem přistoupila k paní Skalské. „Hleďte, milostivá paní — to mě moje zlobilky tak vykrášlily! Slávinka mocí chce ze mne vytvořit lesní vílu.“

„Pohleď, matinko! Slečně ta okrasa nádherně sluší — ach — naše slečinka jest velice hezká.“ Manuška mazlivě zavěsila se na Bedřiščinu rameno a v srdci paní Skalské se ozvala slabě zářlivost.

Bedřiška nepostřehla stísněnosti své paní a uvolnivši kytici se svých náder, chtěla jí připevnit na její šat.

„Budeme se dělit, milostivá paní,“ podávala s úsměvem kytičku své paní.

„I matinka má již také okrasu ve vlasech, do účesu se jí usadilo celé babí léto.“ Manuška vesele ručkama zatleskala a zamklou matinku násilně zavedla v předsíní k velkému zrcadlu, v němž paní Skalské po boku stála i hezká vychovatelka Bedřiška — plná života a bohatá krásou. Zrak paní Skalské utkvěl na dívčím zjevu v zrcadle, s obdivem — jakoby Bedřišku té chvíle zřela poprvé.

Bližila se doba, kdy u Skalských zasedali k večeri. Děvčátka povečeřela dříve a uchýtila se do svého pokoje, kde se směla pobavit podle chuti. Vychovatelka večeřela s panstvem.

V nárožním pokoji u zrcadla seděla paní Skalská, jsouc zaujata pozorováním svého posud hezkého obličejce. Nebývalo to jejím zvykem, ale toho dne vůbec nebyla ve své míře. V duši její zrodilo se cosi, čeho dříve neznala. Zlá hospodyně správce vložila semínko rozruchu v její dětsky čistou duši. Pevná nedocílila sice čeho sobě přála — paní Skalská nepodezřívala svého chotě, ani Bedřišky, ale něco přece se jí podařilo — vyburcovala mladou choť z klidu a poukázala jí na povšechné nebezpečí, ohrožující manželské štěstí.

Mladá paní bezděky oddala se úvahám: Ne — ne! Její choť by jí nedovedl klamati. Ona si dovede udržeti jeho lásku. Bude nyní ještě bedlivější svého zevněšku, aby se mu stále líbila. Hned dnes obléče novou, pestrou domácí blůzku, která jí, dle soudu Bedřiščin, velice sluší. Jaká by to byla láska,

aby manžel neodolal a v přítomnosti hezké dívky věrnosti manželské zapomínal. Vždyť její choť s Bedřiškou zřídka hovoří.

Po chvíli byla zámecká paní úplně ustrojena. Ještě jeden pohled do zrcadla ji uklidnil. S úsměvem na rtech vcházela do jídelny, kde Bedřiška stála již u okna.

Vychovatelka s podivem se zahleděla na nezvykle nápadný úbor své paní, což tato postřehla a vesele se zasmála.

„Ctu ve vašem zraku úžas, Bedřiško. Napadl mě nezvyklý rozmar — toužím svému muži se líbiti.“

Bedřiška se pousmála. „To shledávám dočista v pořádku, milostivá paní.“

Vychovatelka byla oděna v prostý šat černé barvy s úzkým límečkem u krku, a přece, jak zde stála, byla hezká a zajímavá. Prostý ten šat dle mínění paní Skalské slušel Bedřišce ještě lépe než pestré šaty letní, které před večerí odložila.

„Kde se můj choť asi opozdij?“ paní netrpělivě oknem pohlížela.

„Zahledla jsem pana velkostatkáře projít pasekou, když jsme tam s dětmi tábořily,“ připomenula Bedřiška.

Paní Skalská jaksi zpytavě na ni pohlédla. Té chvíle vesle pohřešovaný do jídelny.

„Opozdil jsem se v myslivně,“ velkostatkář omlouval se. „Umlouváme s nadlesním dobu našeho honu. Letos máme hojně zvěře, což při nynější drahotě masa jest velkou výhodou. A je mám již hlad, ženuško, veliký hlad.“

Bedřiška bez vybídnutí spěchala do kuchyně dáti pokyn, aby večere byla donesena. Paní Skalská mlčky zasedla ke stolu.

„Proč pak jsi nějak zamýšlena, ženuško?“ velkostatkář hned postřehl její nezvyklou náladu. „Jsi snad churava? Ne — to by jsi nebyla vykonala tak pečlivou toaletu k naší obyčejné večeri. Jsi upravena jako do plesu. Jak pěkně ti sluší ta hezká blůzka,“ choť se zálibou ženušku si prohlížel a ona vděčně se naň usmála.

Té chvíle Bedřiška se vracela a velkostatkář ve své dobré náladě chtěl jí pokádkjiti.

„Slečna Bedřiška tvoří k tobě křiklavou protivu. Černé šaty! Proč to? Ve vašem mládí máte voliti vždy barvy veselější. Ty bělavé šatečky mnohem lépe vám slušely než tyto černé.“

Paní Skalské vypadla z ruky vidlička a téměř zraněný její pohled spočinul na obličejí hezké dívky.

Bedřiška se usmívala. „Mám v oblíbě černou barvu, neboť nejlépe přiléhá k mé škarohlídské povaze. Do běhu mého života zapadlo málo slunných, hřejivých paprsků blaha a štěstí a proto se mi líbí barva smuteční.“

Velkostatkář se zasmál. „Však i na vás dojde, slečno Bedřiško. Skotačivý Amorek rozmarně rozestíá své šipy a hlavně na dívčí svět má namířeno. Mysím, že se pokoušel již včera v pasece.“

Bedřiška zrudla ve tváři — vzpomněla na lesního adjunkta, který v pasece jí vyhledal. Dojista pan velkostatkář jí podezřívá.

„Jak jste se zapýřila,“ paní Skalská s Bedřišky na svého chotě pohlédla. „Kdybych byla zářlivá, měla bych hned celý román pohromadě. Amorek, šipy, paseka, vzpomínka mého muže na vaše bělavé šaty,“ paní divně se zasmála. „Dle všeho, slečno Bedřiško, mnoho práce na vašem díle nepřibýlo. Zaslýchla jsem, že jste byla několikrát vyrušena.“

Tajemství Bedřiščinu bylo olouženo — milostivá paní nesmí obraz dříve zahlednouti pokud štědrovecerní zvoneček pod vánočním stromkem se neozve. Jen aby pan velkostatkář její tajemství nevyzradil! Její prosebný pohled spočinul významně na panu Skalském a on velice vlídně na Bedřišku se usmíval. Jindy by jeho choť toho nebyla postřehla, ale semínko zasazené Pevnou pojednou budilo se k životu. Proč tak prosebně Bedřiška na jejího chotě pohlédla? Proč on tak tajuplně se usmíval? Stal se snad její choť bezděky svědkem nějakého Bedřiščinu dostaveníčka či výměna těchto pohledů se opakuje? Byla skutečně vejce neopatrnou, že nestřížila svého chotě, žijícího pod jednou střechou a touto krasavicí. Není ovšem obavy, že tato řádná

a počestná vychovatelka by se až do krajnosti zapomenula, ale ona, žena svého chotě tak mňující, nesmí dopustiti ani toho, aby Bedřiška s jejím mužem koketovala.

Hrud paní Skalské byla pobouřena, do očí draly se mocí slzy, ale ona se snažila utajit, co se v její duši děje. Usednuvši po večeri k oknu, zahleděla se na měsíček a jako dítě sobě slibovala, až její choť usne, že celou svou tíseň vyžaluje tomuto mlčenlivému svému důvěrníku z dívčích let. Byla to doba také krásná, ale i tehdy pocítovala útrapy. Měla svého ženicha velice ráda a zářlivala na každou přítelkyni, kterou oslovil. Pak se stala jeho chotí — královnou jeho srdce — matkou jeho dětí. Z její duše vymizela zářlivost, jak dcufala, prchla nadobro. — A nyní zase se přihlašuje ta krutá mučitelka, vzburčená poznámkou správcevy hospodyně.

Paní Skalská vložila hlavu do dlaně a přemýšlela. Po chvíli třela si dlaní čelo; jako by se snažila vyplašiti z hlavy neblahé úvahy. Pan Skalský netušil její rozrušení a klidně hovořil s Bedřiškou o dětech správceových i svých dceruškách. Bedřiška ocitla se ve svém životu. Jejich hovor byl dočista nevinný, ale paní Skalskou přece rozčítával. Proč choť nepozoruje její pochmurnou náladu — proč netáže se, z jakého důvodu usedla k oknu? A ona? Bedřiška? Sedí naproti němu zcela nenuceně a zapomíná, že jest pouhou vychovatelkou jeho dětí. Snad pochybila, že Bedřišku čítala tak unáhleně k vlastním členům rodiny. Ne! Toho děje nestrpí, aby její choť tak živě s Bedřiškou se bavil. Odejde do vedlejšího pokoje a tak přečtí tento trapný pro ni hovor. Choť dojísta za ní pospíší, a Bedřiška opustí jídelnu. Není radno zahrávat s ohněm.

Paní Skalská provedla svůj úmysl a beze slova vyšla z jídelny. Ale nevzdálila se docela — závěsy u dveří skýtalý jí úkryt. S tlukoucím srdcem očekávala, jak její choť se zachová.

Pan velkostatkář hbitě vyňal z náprsní své kapsy zápisník a vyňav několik lístků papíru, kvapně je doručoval Bedřišce.

„Díky“, Bedřiška radostně naň se usmála a lístečky zmizely v kapse její černé zástěrky.

Ve dveřích opět objevila se paní Skalská, její líce byly na smrt ubledlé a ze rtů vydralo se jí kruté obvinění v jediném slově: „Koketo!“

Velkostatkář udiveně pohlížel na svou choť. I Bedřiška zbledla, ale důstojně přistoupivši ku své paní podávala jí osudné lístky. —

„Pan velkostatkář ve své dobrotě dopomohl mi ku vzoru na rám pro moje dítětko, které mělo pod vánočním stromkem ocitnouti se jako překvapení pro milostivou paní. Toť cejé mé provinění, že jsem vašeho pana chotě požádala o radu!“

Bedřiška se lehce uklonila a zmizela z jídelny. Paní Skalská propukla v pláč a vrhnuvši se na šiji svého chotě, prosila úpěnlivě: „Promiň, mužičku! To vše zaviniila Pevná — správceva hospodyně. Ona nasadila mi do hlavy vrtochy. Víím, že jsi čestný muž, můj věrný manžel.“

Pan Skalský smutně na choť se zahleděl. „Nedůvěra tvoje mě bolí, ženuško. Také Bedřišku těžce jsi urazila, neb dívka tato jest řádná a čestná. Po celé vesnici mluví se o ní pochvalně, jen zámecká paní za koketu ji prohlašila.“

„Odprosím ji, mužičku,“ choť slibovala.

„Lístečky, které jsi zahledla, byly vzorečky na rám ku obrazu, který Bedřiška pro tebe vymalovala. Prosila mě o radu jaký rám má voliti, a já, nahodile ještě téhož dne u nadlesního postřehl celou kolekci vzorečků a Bedřišce při své přítelkyni tajně doručoval, jak toho udržení tajemství vyžadovalo.“

„Jsem již dosti počestná seznáním vlastní ukvapenosti. Ach! Zapomeň na tuto příhodu, mužičku — prosím tebe, zapomeň.“

„A ty slib, že již nikdy nedáš se strhnouti k tak nízkému podezřívání.“ choť sevřel svoji mňovanou žínku ve své náruči.

„Jsem ze zářlivosti nadobro vyléčena, mužičku,“ choť ukryla svoji uzardělou tvář na jeho mohutné hrudi.

Klekával jsem jako ministrant u oltáře našeho venkovského kostela od svého dětství. Jako dítě školou povinné jsem byl vychováván nejen v duchu víry, ale i s vědomím, že nikdy nemám "nic" říkat, aby tatínka nezavřeli. Byl totiž živnostník - a tím třídní nepřítel. Ještě dnes si pamatuji na krušné historiky o vykonaných domovních prohlídkách, o zabavování zboží a násilném vystěhování sedláků, tehdy zvaných "kulaci". Psala se léta padesátá.

Jako ministrant jsem se také často zúčastňoval pohřbů a ty se tenkrát ještě konaly z domu smutku. Poznal jsem, že při odchodu z tohoto světa jsou si najednou skutečně všichni rovni. Na hřbitov byli odnášeni v černé, dřevěné rakvi. Avšak s tím rozdílem, že soudruzi, kteří se přicházeli rozloučit, zpravidla nechodili na pobožnost do kostela. Zůstávali vždy venku, to aby neutrpěla jejich stranická bezúhonnost.

V pozdější době, v letech šedesátých, kdy nastalo jakési politické uvolnění, jsem při účasti na bohoslužbách v různých kostelech občas zahlédl i tváře některých soudruhů. Dlouho jsem se s tímto zjištěním nedokázal vyrovnat. Nakonec jsem si řekl, že to jsou vesměs "slušní" lidé a že prostě do té partaje museli.

Teprve v pozdější době, v normalizačních letech sedmdesátých a následně v době budování rozvinuté socialistické společnosti v letech osmdesátých jsem si uvědomoval jejich postavení v roli "Jidášů". Zcela oprávněně mohu zdůvodnit, proč jsem jejich hodnocení slovem "slušný" dal do uvozovek. Vždyť i já měl v podstatě možnost svobodné volby. Rozhodl jsem se však pro vyznání církve Kristovy a přihlášku do Velké strany opakovaně odmítl. Pochopitelně, že za průběžné a dlouhotrvající následky.

Pak přišla "velká sametová" a s odstupem času bylo konstatováno, že komunistická strana byla organizací zločineckou a zavřehodnou. Ti, kteří ideologii této organizace podporovali, upírali občanům možnost svobodného vyjadřování, nutili je skrývat své názory, nutili je vyjadřovat souhlas i s tím, co považovali za lež nebo zločin. Tím komunistický režim systematicky a trvale porušoval lidská práva, ohrožoval politické, sociální i náboženské skupiny občanů. Tak se také chovaly redakce sdělovacích prostředků.

I přes tuto skutečnost došlo k dosud v dějinách nevídanému jevu. Čím dále, tím více jsem postupně nabýval zřetelnějšího pocitu, že církev svatá, která byla komunistickým režimem tak pronásledována s ním pojednou začíná aktivně spolupracovat. Ale bych byl konkrétní a nezůstával pouze u subjektivních pocitů.

Za radostného nadšení došlo v českobudějovické katedrále svatého Mikuláše k vysvěcení nového českobudějovického biskupa. Ten také následně po intronizaci pochválil komunistický tisk (jen v kosmetické úpravě populárnost doby) jak krásně popsal ony radostné chvíle, kdy na kapitulní katedrálu zasedly dvě bělouškové holubičky. Není divu, že šlo o dojemná slova, vždyť přicházela z pera nomenklaturní novinářky JKV KSČ, která se profesionálně celá léta zabývala úsekem ideologie, tedy bojem proti církvi svaté.

Tento počín se stal historickým mezníkem na počátku let devadesátých. Tímto okamžikem komunisté zcela bezostyšně vstupují do činnosti církve svaté a začínají se podílet na její "obnově". Zda nejde o obnovu vedoucí ke zkáze si musí přehodnotit každý věřící sám. Jeví se, že i při obnově kostelů a jiných sakrálních objektů prosperují především firmy komunistického původu. Najde-li se podnikatel křesťanský, který celá desetiletí poctivě chodil do kostela (a vedl život jako věřící křesťan), má jaksi smůlu. Za jeho firmou totiž nestojí nomenklaturní minulost a není tak dobře finančně zabezpečen. Proto se zcela zákonitě nemůže v konkurenční soutěži vydat cestou dumpingových cen.

Dobře vím, že moje slova mohou být označena jako kacířská. Musím však namítnout, že mi Stvořitelem byla vtělena svobodná vůle. A tak i přes křesťanské zásady odpouštění musím přijmout skutečnost, že ryzost víry svaté nám nyní předkládají komunističtí novináři. To příliš zavání poučení o tom, že přijdou mnozí svědkové, ale jejich výpovědi se nebudou shodovat!

Tito novináři se nám dnes prezentují nejen v regionálním tisku (kde by se to vzhledem k infiltraci ještě nechalo pochopit jako součást strategicky vedeného boje proti nepříteli), ale dokonce i v "ryze" křesťanském tisku, jako je Katolický týdeník. Připadá mi to jako HRÁTKY S ČERTEM. Domnívám se totiž, že je neoddiskutovatelné (jak v církvi, tak v tržním hospodářství), že pokud se společnost neobrodí na principu mravním, nelze již očekávat, jakoukoliv její pozitivní přeměnu vůbec.

ROY C. PECHOUS FOR COOK COUNTY CIRCUIT COURT JUDGE

DEMOCRATIC PRIMARY - MARCH 15, 1994

PUNCH #203

Why Choose

ROY C. PECHOUS
For Judge?

He's first on the ballot, and first in qualifications for Judge of The Circuit Court of Cook County (Countywide).
MARCH 15, 1994
PRIMARY ELECTION,
DEMOCRATIC

Here's Ten Good Reasons:

1. He was elected to re-write the Illinois Constitution in 1970.
2. Former Citizen of Father Flanagan's Boy's Town, Nebraska.
3. Prosecuted Chicago Street Gang Members as Cook County Assistant State's Attorney.
4. Veteran/American Legion Member/Past Commander, Air-Search & Rescue Squadron.
5. Married — Homeowner.
6. Practicing Lawyer for 25 years.
7. Previous Morton College Board Member.
8. Ex-President/Berwyn Community Mental Health Board.
9. Illinois Civil Service Commissioner, Eight years; Berwyn Town Attorney, Eight years.
10. Illinois Pollution Control Board Hearing Officer, Ten years; Illinois Commerce Commission, Chief Hearing Officer, Chicago.

**RATED QUALIFIED BY CHICAGO BAR
ASSOCIATION AND WOMEN'S BAR
ASSOCIATION OF ILLINOIS**

*Paid For by Citizens For Roy C. Pechous
Campaign Committee — Volunteers Needed - 708-788-2004*

Druhé trampské zvadlo

Je potěšitelné, jak si naši krajané v metropolitní oblasti Chicaga po léta zachovávají kulturní úroveň oceňováním, podporou a návštěvami různých uměleckých akcí.

T.O. Dálava si proto vzala na sebe úkol představit krajaňské veřejnosti docenta kytarové hry na Akademii muzických umění v Praze prof. Štěpána Raka, světoznámého klasického kytaristu, pedagoga a skladatele. Profesor Rak se zasloužil o zřízení katedry hry na kytaru na AMU.

Spolu s význačným hercem a recitátorem Alfredem Strejčkem jsou autorskou dvojicí hudebně-recitačního díla složeného ke 400. výročí narození Jana Amose Komenského — Vivat Comenius. První koncert se konal v roce 1992 pod záštitou UNESCO.

Alfred Strejček je velice znám z účinkování v pražských divadlech; natočil též řadu hlavních rolí v televizi a ve filmu a jako herec spolupracuje s mnoha vynikajícími hudebníky a orchestry.

Oba umělci předvedou na chystaném chicagském koncertu ukázky z Vivat Comenius, ukázky z poety Kralické bibli, ukázky z díla složeného na počest pracovníka s mládeží Jaroslava Foglara. Mezi ukázkami bude mít minirecitály sám Štěpán Rak, jehož světový repertoár je opravdu bohatý, virtuosita okouzující, přednes hluboce prožívaný.

Milovníci vážné hudby si na tomto připravovaném koncertu přijdou na své. Zatím ale upozorňujeme, že není ještě stanoveno přesné datum a místo konání kytarového koncertu — půjde o večer ve všední den, zřejmě ve středu 13. dubna t.r.. Přesná informace bude podána co nejdříve.

Trampská osada Dálava všechny zájemce touto cestou již předem připravuje na chystaný GALA KONCERT v rámci pořádání dvou podniků v rozmezí 2 týdnů. TRAMPSKÉ JUPÍ se bude konat v sobotu 23. dubna v berwynské sokolovně. Sledujte další zprávy v tisku. AHOJ!

Bylo to na vatikánském Svatopeterském náměstí, v neděli 12. listopadu roku 1989, kdy se mi poprvé dostal do rukou výtisk Nedělního Hlasatele, vydaný k příležitosti kanonizace Anežky Přemyslovny. Ihned po návratu do vlasti jsem zahájil z počátku nasmělou a později velmi intenzivní korespondenci. Tak jsem se vlastně dostal k jisté formě spolupráce s redakcí Hlasatele.

Na stránkách exilových novin, které svoji činnost zahájily před 102 roky a mají jistě neskonale bohatou historii, se čas od času objevuje stanovisko redakce: Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat..."

Je pravda, že jsem v poslední době zaslal na základě požadání do redakce následné připomínky ke zveřejněným článkům (pravopisné, gramatické a částečně i obsahové), domnívám se však, že to nemůže být dostačující. Redakce sama by si měla uvědomit, že tisk, který je rozeslán do mnohých míst světa musí mít svoji vyhraněnou a jasnou tvář. Nelze — a to zejména v současné době připustit, aby byl přehledem názorů jakýchkoliv volných směrů myšlení a tvorby třeba i naprosto zcestných názorů. Například, dojde-li k otištění textu jasně prokomunistického, měl by k tomu následovat potřebný komentář, nebo alespoň dovětek. To se však neděje a tak muselo zákonitě dojít k tomu, co bude obsahem následujících řádek.

Již několikrát se v čs. tisku objevily tvrdší výtky proti obsahu a způsobu psaní Hlasatele a nepříjemnou visačkou byli oznámkováni všichni dopisovatelé s touto redakcí spolupracující. Jsem přesvědčen, že v dobré víře přijal pan Josef Kučera, který ve svém životě se svojí rodinou vykonal tolik pro život a dobrou pověst Hlasatele, redaktora Lidových novin Petra Dudka a poskytl mu rozhovor. Možná, že za něj jako správný hostitel zaplatil i útratu v české restauraci Klas.

Typicky českým a postkomunistickým způsobem se tento "pan redaktor" Hlasateli, panu Kučerovi a panu Moudrému odvděčil. Vyplořil článek "Rozhňevaní staří muži", jehož xerokopie byla do USA ihned zaslána. Bylo by dlouhé rozebírat jednotlivé pasáže a značně obtížně pro mne, který to štěstí navštívit Berwyn neměl. Článek však hovoří jasnou řečí. Děkonce tak jasnou, že by jej vedení redakce Hlasatele nemělo přehlédnout a rozhodně by nad ním nemělo lámat hůl, ale ani ronit slzy nad rozsypanou solí. Soli je nutně třeba. A právě tato rozházená, by měla přimět redakci k tomu, o čem byla řeč již v počátku článku. K zavedení jasně profilované tváře Denního a Nedělního Hlasatele. Jen tak je možné vše napravit.

Přiznám se, že od svého útlého dětství jsem si nesl nálepku "syn živnostníka". K té v době mládí a dospělosti přibyla další "Věčný rebel" a v době normalizační i "Nositel pravicových myšlenek". Tedy zcela jasný třídní nepřítel. Nejinak tomu bylo i v době polistopadové. Záhy jsem obdržel od OF další vizitku v podobě výroku "Nesmiřitelný antikomunista" a od bývalé soudružky šéfredaktorky polistopadového

regionálního tisku "Rozšiřuje nám tu klerikalismus". Můj šéf mi řekl: "S tím tvým křesťanstvím a poctivostí to nikdy nikam nedotáhneš!" Na to vše jsem si nějakým způsobem zvykl a strávil to. Nyní na mne však padá stín KLEROFAŠISMU a k tomu rozhodně nemohu mlčet. Právě proto píšu tyto řádky do redakce Hlasatele v USA. Ta je nyní na tahu. Věřím, že nebude mlčet. Věřím, že bude uvážlivě nemlčet!!

František Růžička

"Český zázrak" opět na scéně

Jak řekl slovenský politický satirik Markovič, Slovensko šlo ke dnu proto, aby se mohl konat český ekonomický zázrak. Zatímco se pravicoví komunisté v České republice domnívají, že mají režii událostí pevně v rukou, ztrácejí evropské pravicové strany s narůstající recesí pozice. Svědčí o tom nálady ve Velké Británii, Německu a Itálii. Jde pochopitelně o předem narežirovaný posun. Také v červnových volbách do Evropského parlamentu má prý zvítězit levice. Jako kdyby mezinárodní organizace nebyly vždycky levicové.

Globální ekonomika světového trhu vzbuzuje vůči režisérům tohoto absurdního divadla antipatie — a to bude důvodem k tomu, aby se sehrála fraška a Evropa se sice stala kontinentem otroků, ale pod socialistickým bičem, ten prý tolik nebolí. Lidé si zaschůzují a dají pokoj!

Legrační potom je, když se premiér Klaus chlubí jak na Sovětském ekonomickém fóru ve švýcarském Davosu jednal s Jacobem A. Frenkelem, guvernérem Izraelské ústřední banky, který ještě nedávno byl šéfem výzkumného oddělení Mezinárodního měnového fondu. Vida, odkud to ten vítr reformem fouká a komu máme být "vděční" za to, co nám přinese.

Nejvíce namočení pánové Dlouhý, Klaus, Kočárník a Ježek, kteří jsou v české televizi minimálně pětkrát denně (asi se na sebe, chlápci, rádi dívají) potom zase vykládají cosi o českém zázraku. "Smysluplné" přitom je, že ten zázrak dočasně zrežífoval někdo jiný, kdo ho ze dne na den může zrušit, až se události obrátí správným směrem nebo až se vymknou z režie. Plody tohoto zázraku sice sklízí někdo jiný, ale my zato jásáme.

Jana Nováková

SMETÁNKA

Zbohatlíci musejí nějak ventilovat svoje bohatství. A tak se pořádají Plesy v opeře s mezinárodní účastí, a na nich se předvádějí auta, nákladné toalety, šperky, drahé milenky a zahraniční konta. Vefejnost, která ještě věří nějakým politickým stranám, ani nezarazí, že se na těchto snobských a finančně velmi nákladných zábavách scházejí lídři stran zleva i zprava se svými oddanými poskoky, a společně se tady baví, zatímco dav, který to platí z daní, na to v obdivu čučí z ulice. Ale buďme k těm bohatým spravedliví. Něco se vybere na charitativní účely, byť většina výdělku zmizí v soukromých kapsách. A tak pár chudáků dostane bonboniéru, lak na vlasy nebo jinou k životu nezbytně potřebnou věc, a všichni jsou spokojeni.

Aby nezůstala stranou, pořádá hogo fogo ples i sociální demokracie, která má v programu hájit práva lidí, živících se v zaměstnaneckém poměru. Dělá to s takovým úspěchem, že se platy snižují zatímco drahota stoupá a lidi přicházejí o práci, nastupují do jiné, zase o ni přicházejí. Tomu se říká zdravý pohyb lidské suroviny.

A vylepší se to plesem, na němž se bohatí rozšoupnou. Pozvou se také kamarádi z rivalitních stran, vždyť jsme přece všichni lidé, ne? Co na tom, že se v sekretariátu socdem kamsi záhadně ztratila dotace věnovaná mezinárodní Socialistickou internacionálou. Jedna ostuda sem nebo tam, hlavně, že pořád mluvíme sociálně. Řeči plynou, voda teče, důležité je, že se voličům podaří zavřít oči. Tak to vypadá v praxi, když bohatí chtějí hájit zájmy lidí, kteří jejich vinou zchudli.

Katuše Ubrínská

March 15, 1994
ELECT
**FRANK
KRAVCIK**

as FULL TIME
Democratic Township
Committeeman of Berwyn

NEMOVITOSTI

MIKI SPIGL

Cermak Road Realty

6226 W. Cermak Rd.
Berwyn, IL

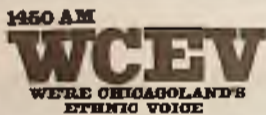
Jestliže zamýšlíte prodat majetek, ohodnocuji zdarma v chicagském okolí. Procenta jsou velmi nízká, chcete-li koupit. Volejte 708-484-4800 nebo domů 708-562-7605

HOUSE FOR SALE

Larger than it looks: 3 plus bedrooms, full finished bsmt., newer kitchen-brick bungalow. 9ft. ceiling and arched entryways. Could be in-law arrangement. \$131,900. Call Pam at (708) 963-2200 leave message in English.

PRONAJME SE:

5-pokojový byt v Berwynu, 18. ul. a East Ave., s vytápěním, horkou vodou a kuch. zařízením, bez prádelny, \$565 měsíčně. Tel. 863-5323.

Náš písničky nezahynou

Půlhodinku hudby z naší vlasti vysílá Jerry Jiráček na stanici WCEV 1450 AM každou středu a pátek v 8.05 večer.

Kde možno koupit HLASATEL:

- **Minařik Bakery**
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- **Brookfield (Minařik II.) Bakery**
9213 Broadway, Brookfield
Pouze nedělní
- **Austin a Čermák Rd.**
Cicero — stánek
- **Prague Sausage & Delicatessen**
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- **Redakce Hlasatele**
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- **The European Village, Ltd.**
6531 W. Čermák Rd., Berwyn
- **Roh Oak Park & Čermák Rd.**
Berwyn — stánek
- **Čermák Rd. & East Ave.**
Berwyn — stánek
- **26th & Ridgeland**
Berwyn, stánek — nedělní
- **V New Yorku: Candy Store**
1437 - 1st Ave., New York, NY

Furniture

MAKE SURE OUR QUALITY SHOWS. FURNITURE REFINISHERS

At Wickes Furniture, we take pride in our products and we want to make sure they always look their best. Today, as a result of continued growth, we seek skilled professionals to repair wood and upholstered pieces in our customers' homes. In return, we can offer:

- ✓ excellent starting pay
- ✓ 401(k) plan
- ✓ medical/dental life insurance

Get the facts right away. Apply in person at:

WICKES FURNITURE DISTRIBUTION CENTER
1100 Lombard Rd.
Lombard, IL 60148
(708) 268-1555

WICKES FURNITURE

The Largest Furniture Retailer in Chicago
Equal Opportunity Employer

HELP WANTED

Domovník pro budovu s bydlením, který bydlí v Berwynu. Musí mluvit anglicky. Volejte po 5. hodině 484-3729 nebo 383-8434.

HELP WANTED

Refrigeration Trainee; young bright & energetic man to do shop work. Must be mechanically inclined.
Call: (708) 246-5333.

HOUSECLEANING/DAYS LAKE ZURICH AREA

Full time, 3 teams or individuals needed. 1 person on team must speak and read English. We offer paid training, paid vacation, paid holidays. \$6-7/hour after training. Insured car necessary. 40+ hours per week. Call: 1-708-540-6363.

IMMIGRATION

55,000 USA GREEN CARDS giving away by lottery soon. Enter the names of friends/relatives living abroad. I.B.S., 203, 1395-A South Columbia Road, Grand Forks, ND. USA. 58201-6009. Ph. (204) 943-0262.

MALÍŘSKÉ PRÁCE VŠEHO DRUHU - rychle a kvalitně.

Tel. (312) 282-3443 po 7PM, (708) 484-3306.

Ondruš & Syn

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří, hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic, soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen, sádky hotových prošívaných dek a polštářů z husího prachového peří z dakronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky i anglicky. Máme 56-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Accectole nás!

Ondruš & Syn

6533 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS
484-1700

MANUFACTURING MANAGER

To manage Slovakian non-ferrous metal Fabricating Plant. Great opportunity for experienced person fluent in Slovak and English.
COLLEMAN INTERNATIONAL, INC.
2500 Commonwealth Ave.
North Chicago, IL 60064.
Contact: Paula Protine,
Tel. No.: (708) 689-9090 ex. 203,
Fax No.: (708) 689-0103.

Social Service Designee —

Group discussion leader. Bohemian Home For the Aged. Must speak both English and Czech or Slovak. Tel. (312) 588-1220.

Dívka ze Slovenska hledá jakoukoliv práci - opatrování dítěte (dětí), starší osoby... Tel. 708-484-9590.

Hledám jakoukoliv práci od 7 AM do 5 PM. Mluvim česky a anglicky. Volejte (708) 652-8795.

PŘEKLADY

IJK Translation Service

z češtiny do angličtiny a naopak

☆☆☆

I. J. KOVAR
P.O. Box 313
Riverside, IL 60546
or call
(708) 442-7115

The Park District Newcomers semi-annual Children's Sale will be held Saturday, March 12 at St. Andrew's gymnasium, 260 N. Northwest Hwy., at Elm, Park Ridge. Sale hours are 9:30 to 1:30 PM. Admission is free. CASH ONLY.

The sale offers a huge selection gently used spring & summer children's clothes, toys, equipment, and maternity clothing. After the sale, Newcomers will deliver to the Park Ridge Youth Campus any unsold items that are donated by the sellers. The Park Ridge Youth Campus is developing a new program that will offer a wide variety of services for medically complex infants and young children. For more information call Yvonne at (708) 825-6408.

BHAMBAYI, Jižní Afrika

Maskovaní ozbrojenci se metodicky pohybovali v této obci plechových a dřevěných chatřích blízko Durbanu minulou neděli; páliili domky a zastřelili 11 osob.

Masakr, který residenty přičítali sváru mezi Africkým národním kongresem a stranou Inkatha, jeho hlavním černým soupeřem, byl třetí masovou vraždou, spojenou s politikou v oblasti Natal v tomto měsíci.

Nejméně 200 lidí bylo zabito v Bhambayi kvůli nesvarům mezi Inkatha a ANC ve dvou minulých letech, mezi tisíci zavražděnými v politických násilnostech po celé zemi.

Před dvěma týdny bylo zabito 15

Satelitní semináře o kvalitě, vedení a organizačních změnách

Cicero obchodní a průmyslová komora, ve spojení s Obchodní komorou Spojených států a Obchodní komorou státu Illinois předvede okázalou řadu řečníků v západních a jižních předměstích počínaje úterým 8. března. Budou mluvit o kvalitě, vedení a organizačních změnách. Tato série seminářů je ideální pro všechny velikosti a typy obchodních podniků, které vážně prozkoumávají nebo rozvíjejí program "Total Quality Management" (TQM).

Do sebe zapadající semináře jsou dvouhodinové, a jsou vysílány "živě" ze studií Obchodní komory U.S. ve Washingtonu, D.C. Semináře budou pozorovány ze stovek míst ve Spojených státech, Mexiku a Kanadě. Posluchači budou moci faxovat nebo telefonovat otázky, které zodpoví předvedč nebo panelisté.

Pět seminářů, které jsme vybrali, bude vysíláno od 8. března do 24. května a budou zkoumat, jak se obchod — business — mění, aby splnil výzvy let 90tých. Dva semináře, jednáající o nové etice vedení, povedou dvě po celé zemi uznávané autority, Dr. Stephen R. Covey a Roger Merrill. Covey je nejlépe znám jako autor knih Sedm zvyků — Seven Habits of Highly Effective People, a teď píše společně s R. Merrillem knihu First Things First, která vyjde tento rok.

Tři poslední programy se soustředí na Quality (jakost): Deming's Philosophy a předvedou je Clare Crawford-Mason a Lloyd Dobyns; Building a Customer-Focused, Quality-based Organizations, Jim Belasco, autor knihy Flight of the Buffalo; a Quality at the Crossroads - Howland Blackiston, president, Juran Institute.

Tyto programy ve spojení s Cicero Chamber of Commerce bude možno sledovat ve snadno přístupné Moraine Valley Community College, pár minut na jih od výjezdu LaGrange ze Stevenson Expressway.

Cena za každý seminář je \$55 až \$65. (sleva na tři nebo víc seminářů). Data jsou: 8. března, 5. dubna, 19. dubna, 17. května a 24. května. Volejte prosím, o přesnější informace o těchto motivujících a velmi informativních seminářích. Tel. Cicero Chamber of Commerce and Industry, (708) 863-6000.

stoupenců ANC v Mahehle, a dva týdny předtím 12 podporovatelů ANC v Richmondu.

ARTISTS NEEDED

Skokie's Festival of Cultures is currently accepting applications from traditional ethnic artists and craftpeople for the May 21 and 22 festival. Deadline March 14. Write to: Festival of Cultures, Skokie Park District, 4701 Oakton St., Skokie, 60076, or call (708) 674-1511.

Jan Černý

Mám svou hlavu, čili nejsem člověk stádovitý. Přesto mám někdy strach, abych se nedostal "daleko od stáda" a kontrolojuji se, zvláště pokud jde o úhel pohledu na politické jevy. To jest, zda nejsem na osamocené cestě v otázkách praktické politiky, kde snad — jak věřím — dosud platí, že "hlas lidu je hlas Boží". A právě v tom směru se mi někdy zdá, že jsem zahrnul kamsi za roh, kde již necítím přítomnost národa. A to by bylo zlé!

Jsou totiž věci, s nimiž hluboce nesouhlasím, zatímco ostatní s nimi klidně souhlasí. Třeba rozbití Československa. Zdá se mi, že lidé kolem mne byli a jsou jiného názoru než já. Nic neřikají a jakoby souhlasili. — Pozor, napomínám se, v tvé úvaze musí být chyba, a hledám cestu k nalezení fungujícího kompasu. Jsa původem venkovan, řekl jsem si, že v jistých případech bude vhodné při úvaze přepnout na venkovský, selský rozum, což tímto činím:

Je pravda, že venkované jsou opatrní a nemíchají se do vyšší politiky. Ale když už tam jsou, anebo tam nahlízejí, uvažují svým rozumem, který jim kupříkladu zrovna teď napovídá, aby nevěřili vladařovu tvrzení, že je a bude u nás dobře. Vždyť on má moc a sto tisíc měsíčně, a já musím bezmocně a radikálně omezovat moji dosavadní životní úroveň. Anebo: nemůže být přece správné, když auto, které stálo hříšných 80 tisíc, stojí rázem přes 300 tisíc!! To bych musel nejen krást, ale rovnou loupit a vraždit, anebo "česky" podnikat, to jest hospodařit systémem "za pět prstů", však to někdo zaplatí. Určitě daňoví poplatníci. Onehdy jsem zaslechl hlasitý hovor malých cigánů o tom, že "strýc Martin má víc než dva miliony dluhu, a vidíš, nic se mu nestalo!" Zdřevěněl jsem, ale pak jsem se přenesl do reálu, a zjistil, že ten strýc Martin je přízemní bídil. Jiní mají stamilióny nedobytných dluhů a nikdo jim zato nesetne hlavu. — Ale copak dluhy! Pro můj venkovský mozek a morálku jsou pozoruhodnější ty případy, když nahý zadek je naráz miliardářský, a když jiný, co přijel do Čech před třemi lety ze zámoří s hlavičkou česneku a s páru dolary v kapse, dnes kupuje vilu za pětadvacet miliónů, jako hlava státu, a nikdo se ho nezeptá, kde ty peníze vzal a jestli z nich zaplatil aspoň daň. Tady něco nehraje, protože v občanské nauce i v náboženství nás učili, že se máme žít poctivou prací. Tak venkovský zase nejsem, abych uvěřil, že poctivou prací lze v poctivém státě získat miliony — pokud ovšem náhodou dotyčný nesebírá po světě mezinárodní ceny, nemá presidentský plat, ani rodové jmění, ani členství v různých těch... však to snad znáte jako já, nebo líp než já.

Nechápu, ale jako venkovsky zotročený občan připouštím, že zvýšení činže o třista procent může být pro někoho zanedbatelné, ale současně nemohu přenést přes srdce i rozum, proč dnes opět musí hospodyně "skákat pro pírkou přes plot", a proč na druhé straně neumí náš stát říci zástupcům lidu, aby užívali moderně pro ty účely zařízený parlament, a aby malostranské pozlacené budovy nechali pro jiné účely. A i kdyby v tom bylo něco "státně" jiného (víme, že je to justament), stejně mi nejde na rozum, že prostory v budově u Musea dáme "za facku" cizinci. Ta tam bude nadbytečné prostory pronajímat, vydělá na tom majland ve valutách, a ještě bude za to slavná v zemi, z jejíž dotací žila. Tam si budou na naše konto a adresu tluhat na čelo, a zbylí dobrodruzi, kteří zaspali a ještě zde nejsou, hned sem zamíří, protože taková "revoluce" se přece nekoná každý měsíc. — Český Honza na to čubrní s otevřenou hubou a diví se. Je tedy mladý, ale nemusí být i blbý. A němý!!! Normální lidé pro to těžko najdou mírnější slova. Být vládou, mnohé z těch jevů bych zakázal, protože svědčí buďto o vládní diktatuře, anebo o spolupachatelství. Ani jedno bych si nechtěl nechat přišít. — Na okraj nastíněné "problematiky" jsem byl jako venkovský "balda" poučen, že formu osobního úplatku ve valutách dnes může mít: symbolický pronájem či prodej, mezinárodní ceny, přednášky "v klubech", knižní vydání bezcenných osobních písemností, členství v mezinárodních komisích a podobně, což našemu "neprošmejkanému" mozku nemůže

ani ve snu napadnout.

Jako správný a tichý venkovan toho moc o inflaci nevím, ale tolik znám, že zvyšování cen žene nahoru i všechny platy a příjmy — u nás kromě důchodů. Chápu, že všichni co jsou u moci, si průběžně odhlasovávají setsakramentské zvyšování svých požitků, a nás důchodce nechávají vzadu. Ale nikoliv v klidu: Aby v našich řidnoucích řadách rozdmýchali rozkol, egalitářsky — to jest čistě bolševicky, přidávají výhradně těm nejnižším, aby co nejdříve dohnali ty před nimi. Dle vládních mozků těm starým sluší, aby ruku v ruce — uklizečka s akademikem — šli se stejným důchodem smrti vstříc. Jich a veksláků se to ovšem netýká, pro ně bude od roku 1995 jiný důchodový metr (na jejich fyzické nesmrtnosti se prý již také pracuje).

To všechno jsem jako venkovan nucen pochopit. Nejde mi však na rozum, že ani ti nejvyšší nevidí, že tisknutím "Vládních" peněz stoupá inflační hladina. Kdyby se něco u nás vyrábělo či fabrikovalo, prosím! Ale u nás výroba klesá, není-li už na nule, a "vyrábí" jen bursovní "tužka a papír". Odborníci patrně usuzují, že mohou-li mít na tom založen úspěch mocné země, proč bychom to neokopírovali i v Praze. Mají pravdu, až na to, že my nemáme moc, sílu, a ani atomový bejčák, abychom zchudlé přihlížející přinutili k oslavnému volání "král má zlaté šaty!", a ty co volají "král je nahý!", abychom mohli bez odezvy umlčet (díků i za pípání Amnesty International). V té souvislosti, a k tomu účelu, naši korunu ostudně ponížujeme tak, aby kdokoliv ze zámoří mohl tady za svou měnu nakoupit třicetkrát laciněji než doma, a nejméně osmnáctkrát výhodněji za měnu sousedů. — A na to se musíme bez slova odporu dívat, hlasovat "pro", oslavovat a modlit se — teď je dokonce jedno v jakém kostele a k jakému Bohu.

To si jako hubudrzící a zbožný venkovan nemohu v hlavě srovnat. Ve zpovědnici se tedy budu muset vyznat, že často chci v duchu zabít vladaře ("kolik a které", zeptá se mě asi zpovědník věčně a snad i s pochopením). Jsou to moje hříchy a já se z nich vyznám hned letos o Velikonocích. Jestli tak učiní i ti druzí, pak bych se moc divil, kdyby nám vlastenecký páter neuložil za pokání, abychom — jak říká Sládek — to všechno smetli do Vltavy. — Asi jsem ujel a nacházím se nikoliv na cestě, nýbrž ve škarpe. Na asfaltové cestě, vedoucí ke spáse, je asi mlčící lid, který dodržuje "dávejte co je Božího Bohu, a co je císařovo císaři!", a jen já se tomu beranovitě protivím. Jsem tedy coby "lid" a venkovan špatný, a musím z kola ven. V lepším případě do kriminálu, v horším případě do pekla, až opustím toto dnešní.

Jsa z kola venku, ptám se otevřeně dál: Proč nás třeba nutí chodit po mostě a dívat se na sochu člověka, který již v prvorepublikovém parlamentě spoluzakládal a představoval rudý popravčí režim, a byl přítelem toho, který se jezdil do zahraničí učit, jak masarykovské vládě zlomit krk, což tisícinásobně dokázal o něco později. — Nejsem však i já na jeho "parketě"?! Jenomže já jsem zpod jejich šibenice utekl, a pokud svým způsobem slovně "jdu vládě po krku", každý vidí, že i autor tohoto bojového bonmotu ji spíš říkáním pravdy po krku hlídá, takže proč by zrovna mě podezírali z atentátu, když jsem nic takového neřekl ani neudělal. Jenomže Josef Tomáš, šéfredaktor zadušeného Týdeníku Politika, také nic proti vládě neřekl, jen v podstatě poukázal na skupinu komunismem preferovaných "umělců", a byl zato léta otravován a nyní dokonce soudem odsouzen. Přitom úplatkáři — tehdejší i dnešní — všech uměleckých a politických stupňů, stíhání nejsou. A nebudou! Toho bohdá nebude, aby tento "Grál" od koryt utikal!!

Mně už se ale stejně nechce rušit požadované ticho v prostoru, vyhlédnutém a koupeném pro rekreaci cizího panstva, a šířit zde nemlčící mravy. Už kvůli mlčícímu lidu. — Přitom nás k aktivní sebeobraně vybízí přímo člen vlády, který na konto ochuzených obcí (předtím premiér na adresu všech) nedávno prohlásil, že "si mají pomoci samy!" Tím sice v daném případě naváděl obce k důraznějšímu ožebračování spoluobčanů dalšími daněmi, ale jádro jeho podnětu obecně zní: Pomocť si samy!! Slyšíte to, opatrní, mlčící a sobě nepomáhající, občané?!

Ale kdo by se špinil s politikou, to raději zemřeme zadušením v televizních okovech. Že se na této nudli necháme utáhnout, to nikdo nečekal. Na nudli televizní publicity!!! — Jen co se naši cestující vladaři vrátí z dalekých cest po teplých krajinách, měl bych jim napsat, že přes všechnu dobrou vůli se mi nedaří být hloupým venkovánem, ale nechci být ani mlčícím inteligentem. Chci být hlavně neoblbovaným občanem — a to by mi měli umožnit. Od toho jsou ve vládě. Jinak tam nebudou! — Když dá Bůh budou, protože ekumenický Bůh to chce. Ale ne můj! A snad to ani Bůh nebyl, když jen v tomto století mohl přihlížet takovým sprostěrnám, že i ďábel se hrůzou klepal. Toto slabošsky lidské "Bože, proč jsi mě opustil!", by mi mělo být odpuštěno, tváří v tvář fontánám schválnosti a hrůz, denně vyráběným v našem kdysi čistém, demokratickém prostoru.

Cože se mi tak krutého stalo?! Možná celkem nic, jen to, že jsem se odtrhl od volebního lidu, který chce mít pokoj ve věci života a smrti, ve věci svobody a nesvobody, ve věci dobra a zla, a odmítá pojmenovat věci správnými názvy, jak ho to učili již na obecné škole. A nechce se pustit ani do česky mluvících lupičů, když na ty cizí nestačí. — Odtrhl jsem se tak, že nerozeznávám třicet volebních procent od logických sta procent, a nechci se nechat okširovat do jejich kočáru, ani do jejich hnojňáku. Nechci se kochat jejich plesem v opeře, ani jít na jejich manifestace s

Pokračování na str. 12

ZLEVNĚNÉ CENY DO EVROPY:

• PRAHA - BRATISLAVA.....	\$459.00
• VÍDEŇ.....	\$439.00
• FRANKFURT.....	\$419.00
• MNICHOV.....	\$449.00
• PAŘÍŽ.....	\$399.00
• Pro návštěvníky z České a Slovenské republiky do 3 měsíců pobytu jen.....	\$599.00

Mimořádně levné zájezdy na Floridu, Havajské ostrovy, Jamajku a do Mexika.

Zveme Vás k zájezdu na XII. Vsesokolský slet do Prahy ve dnech od 1. až 8. července 1994. Speciální ceny letenek na přímém letu Chicago-Praha s Čs. aeroliniemi. Vstupenky na sletové podniky, autobusový zájezd po sletu v Čechách a na Moravě a rovněž Vídeň, Salzburg, Budapešť, Bratislava.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402

Telefon: 708-749-1333 — 1-800-886-7012

FAX 708-749-1350

CUI BONO, PANE HAVLE?

V době, kdy postkomunistické sdělovací prostředky se snaží dezinformacemi, vyplývajícími ze soudního jednání, a iritujícího, byť pouze přečteného proslovu Václava Havla, ve kterém jednostranně obhajuje agenty StB a pomlouvá vydavatele Necenzurovaných novin Petra Cibulku a redaktora zmíněného periodika Luboše Vydru, jsem po přečtení zmíněného paskvilu poslechl hlas svého srdce, svědomí a pravdy, a na rozdíl od Václava Havla si považuju za čest prohlásit: "Jsem hrdý na to, že v Chartě 77 byli a jsou signatáři, jako je Petr Cibulka a Luboš Vydra, kteří na rozdíl od mnohých tak zvaně čelných představitelů Charty 77 nepobírali žádné finanční prostředky i na rozdíl od Václava Havla, který navíc, po naplnění svých osobních ambicí, se od "spodiny" Charty 77 dávno distancoval! "Nevím proto, jakým právem si osvojuje rozhodovat o tom, kdo je či není dobrým signatářem Charty 77. To vše teprve ukáže čas a domnívám se, již velmi blízká budoucnost!

Není pochyb o tom, že Petru Cibulkovi a jeho boys se podařilo něco, co se nemělo podle "názoru" Václava Havla a některých vládních politických představitelů, rekrutujících se z řad nomenklaturních kádrů KSČ, stát! Petru Cibulkovi, Luboši Vydrovi a ostatním zainteresovaným se podařilo zveřejněním seznamů agentů StB rozbít podstatnou část tajné agenturní sítě bývalého totalitního režimu a tím znemožnit převzetí profesionálů, fízilů-práskačů a celé organizační struktury do služeb "nové" tajné policie (BIS) nového státu tak, jak se podařilo gestapu v roce 1939 a komunistům v roce 1945. Navíc osvobodili agenty StB, možná i proti jejich vůli, z osidel bývalých řídicích pracovníků StB, aby v budoucnu s nimi nemohl nikdo manipulovat, využívat či zneužívat je k obdobné činnosti jako za totality! Za což by měli Petru Cibulkovi, namísto nadávek a zapírání, že nikdy agenty StB nebyli, poděkovat! Nebo snad chtěli své spoluobčany za poskytované nejen finanční odměny, ale i značné výhody z toho plynoucí, i nadále udávat, sledovat a podávat o nich zprávy, které bohužel exploatuje nejen totalitní, ale i demokratický, zejména autoritativní stát, o který, zdá se mi, právě nyní podle postoje Václava Havla oproti Petru Cibulkovi a Luboši Vydrovi, ale i mnoha dalším, v současnosti zcela pochopitelně právě jde!

Jak strašně vzdálený a neskutečný se mi dnes po více jak čtyřech letech jeví pozdní večer dne 30. října 1989, kdy jsem Vás, pane Havle, osobně navštívil v nemocničním pokoji v nemocnici Na Františku, abych Vám svou účastí dal najevo, že nejste sám a kdy při loučení s Vámi, podáním ruky jsem Vám předpověděl, cituji: "Vašku, Ty budeš naším příštím prezidentem!" Což se i stalo. Tehdy, přestože jste ležel na lůžku, jste ještě pevně stál nohama na zemi, když jste mi svým typickým ráčkováním odpověděl "Já nechci být prezidentem, já budu dělat do kultury!" Škoda, že jste posléze rozhodl jinak! Do dneška si vyčítám, že jsem snad právě já to byl, který Vás do funkce prezidenta tehdy vlastně podvědomě navigoval a tento svůj názor v dobré víře šířil a prosazoval mezi ostatními signatáři Charty 77, hlavně pak těmi, kteří byli opačného názoru. Omlouvám se Vám, dámy a pánové. Nevěřil jsem totiž tomu, co dokáže moc, tak výstižně popsaná Ladislavem Mňačkem, i s takovým sympatákem, který v inkriminované době beze sporu Vašek Havel byl.

Na závěr, dá se říci proti své vůli, dovoluji si Vám opět sdělit předpověď týkající se Vaší osoby. Za slova "Vašku, jsi prase, jsi hovado", ke kterým, přiznejte si, ne jako prezident, ale jako úspěšný dramatik, znalý mentality, charakteru a do všech podrobností osobních vlastností Petra Cibulky, jste předem velmi rafinovaně, pro mnohé nepostizitelně mazaně vyžil těch něco málo nedostatků, které Petr Cibulka oproti mnohým, proti kterým bojuje, právě má, k tomu, abyste jej lidově řečeno vytočil, aby řekl to, co řekl. A to správný prezident nedělá! Je proto nezbytně nutné, abyste se jednou provždy rozhodl, čím vlastně chcete být, zda prezidentem, či dramatikem, nebo sám sebou, Václavem Havlem!

Za výše uvedená slova, která nemám opakovat, která mnozí, hlavně postkomunističtí novináři s téměř sadistickou rozkoší denně opakuji, aby Vám udělali radost a Petra Cibulku dostali na dva roky do vězení, nebo raději do psychiatrické léčebny na co nejdélnější dobu, aby Vám i Vám podobným nepřekážel! Nepřipomíná Vám to doby nedávno minulé?!

Falešná sebevědomost a namyšlenost, způsobená pravděpodobně napoleonským komplexem, je cesta do pekel, pane Havle. Mám jen strach, abyste se sebou nestrhl valnou část národa, který doposud neumí rozeznat zlo od dobra a který, protože Vás nezná osobně, Vám doposud bohužel slepě a bezmezně a naivně důvěřuje, zítra však, jak ostatně na vlastní kůži okusil premiér Václav Klaus, při své nedávné návštěvě na severní Moravě, tomu může být naopak!

Jak znám Petra Cibulku, a znám jej již nějaký ten rok, Petr ty dva roky

Mám svou hlavu...

klíčem, kupónovými knížkami a partajními legitimacemi. Udělali ze mne sledovaného vyvrhele. Všechno nebo mnohé bych jim odpustil, ale to, že opíatěm televizní propagandy umlčeli inteligentní národ, to odpustit nelze. Ale ani potrestat!!! Voliči a ostatní mlčící lid, tedy oběti samy, to nepřipustí.

Za dané situace by bylo hloupé se upálit nebo pověsit. Nejsprávnější je to nejspřávnější: Vykašlat se na všechno a žít ve fantasiích, obklopený jídlem a pitím, tedy v lidově žádanou kulisu. — Věřím, že český lid si po probuzení tu "pohanu přes koryto" nenechá libit. Ale to už zde nebudeme. A lid samotný? Pozorující cizina říká: Kdoví...

vězení, které nejspíše dostane, hravě zvládne. V očích národa se stane Vaším vězněm, presidentským vězněm, jaká to analogie! Živě si umím představit, jak se komunisté smějí a mnou si ruce a skrytě se chvějí, abyste si to náhodou nerozmyslel.

Petra Cibulku čeká ta nejvyšší pocta, pocta mučedníka za pravdu, o které Vy toliko bombasticky mluvíte, zatím co Petr Cibulka opravdu denodenně za pravdu bojuje!

Pevně věřím, že Petr Cibulka dva roky vězení určitě přežije, Vy, pane Havle, jako prezident, věřte mi, určitě ne! Nezapomeňte, český národ mučedníky za pravdu miluje! Přál bych si, abych v daném okamžiku byl falešným prorokem! Cui bono, pane Havel!

V Praze na sklonku roku 1993

Václav Zaspal, signatář Charty 77

Nevěřme nikomu ve světě širém

L. Rakušanová - RFE

Teprve nezvykle nákladný životní styl vysoce postaveného zaměstnance CIA Aldricha Amese, konkrétně koupě domu za půl milionu dolarů v hotovosti, přivedl jeho nadřizené očividně na myšlenku, že by šéf oddělení pro boj se sovětskou rozvědkou mohl mít zaměstnavatele také ještě jinde. Jak uvedl ředitel CIA James Woolsey před americkým senátem, je odhalení manželů Amesových jako sovětských a v posledních letech ruských špiónů "velmi vážnou záležitostí", ze které jeho úřad vyvodí důsledky. Ty se v této nejvýznamnější špiónážní aféře od dob Kima Philbyho, šéfa britské kontrarozvědky a zároveň sovětského agenta, začínají vyvozovat také na politické scéně. Tím spíš, že zatímco Philby pracoval pro Moskvu v dobách vrcholící studené války, pokračoval Ames ve své činnosti i po pádu železné opony.

Šok z poznání, jak hluboko byla Moskva schopna proniknout do bezpečnostního systému Spojených států, vystřídal po Amesově odhalení v americkém kongresu úvahy, směřující k podstatě americko-ruských vztahů. Koncem února navrhl demokratický senátor Deconcini, předseda senátního výboru, který má výzvědné služby na starosti, zastavit americkou pomoc Rusku na 60 dnů a žádat od Moskvy, aby pomohla odhalit rozsah, v němž byla americká bezpečnost dlouholetou Amesovou špiónáží poškozena. Vůdce republikánů v senátu Robert Dole zároveň varoval prezidenta Clintona, že nezmrazí-li americkou pomoc Rusku, mohl by to udělat kongres. Na kroky tohoto druhu však Bílý dům — alespoň v tuto chvíli — nepomýšlí. President Clinton dal najevo, že ač si je závažnosti celého případu dobře vědom, je další poskytování americké pomoci Rusku v souladu s americkými zájmy. Už proto, že v rámci oněch dvou a půl miliard dolarů, které Washington v tomto roce hodlá napumpovat do ruského hospodářství dochází například také ke snižování počtu ruských jaderných raket a k dalším opatřením, jež Washington šetří výdaje na zbrojení.

Faktem však na druhé straně je, že pokud jde o objasnění špiónážního skandálu kolem manželů Amesových, nesetkali se Američané v Moskvě doposud s žádným velkým pochopením. Dokonce i zvláštní tým CIA, který chtěl od ruských kolegů získat další informace, se vrací s nepořízenou. KGB dala najevo, že zaujímá postoj "méně než kooperativní", řekl jeden z amerických vládních úředníků.

Mangosuthu Buthelesi (vlevo), vůdce Inkatha Freedom Party, a president ANC Nelson Mandela se smějí při schůzce v Durbanu. Ačkoliv Buthelesi udělal skromný ústupek Africkému národnímu kongresu, mnoho zůstává nerozřešeno.